

પુસ્તક ૪૦ શ્રુ.

સંવત ૧૯૬૮

અંક ૧ હો.

આવણ

પ્રકાશક,

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

અંક માં

૧. પ્રભુ સ્તુતિ	૧	૧૧. જીવન-સાક્ષ્ય	૧૯
૨. આત્માનંદ પ્રકાશને નૂતન વર્ષનો સંદેશ ૨		૧૨. આચાર્ય અમરકીર્તિ	૨૦
૩. નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન	૩	૧૩. ચાતુર્માસિક કર્તવ્ય	૨૩
૪. નૂતન વર્ષાભિનંદન-કાવ્ય	૮	૧૪. ' ધર્મવીર ઉપાધ્યાય ' માટે અભિપ્રાય	૨૬
૫. વિવેકના પંથે	૯	૧૫. પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના સ્વર્ગ- વાસની નોંધ	૨૭
૬. અંતરઝરણુ યાને તત્પરતા	૧૧	૧૬. સ્મરણાંજલિ	૨૭
૭. નવતત્ત્વ પ્રકરણ	૧૨	૧૭. વર્તમાન સમાચાર	૩૦
૮. રાગદ્વેષનો તાત્ત્વિક વિચાર	૧૪	૧૮. સ્વીકાર-સમાલોચના	૩૨
૯. શ્રી જૈનાગમ નિયમાવલી	૧૬		
૧૦. સામાન્ય જિન સ્તવન	૧૮		

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ૩૯-૪૦ મા વર્ષનું ભેટ પુસ્તક.

“ શ્રી વિજયાનંદસૂરિ ”

આ માસથી ‘ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ’ માસિક ૪૦ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. ચાર વર્ષથી ‘ આત્માનંદ પ્રકાશ ’ માસિકનું કદ (મોટામાં મોટું) કાઢીને આઠ પૈજી કરેલ છે. વળી વિદ્વાન મુનિમહારાજઓ અને લેખક બંધુઓના વિવિધ લેખોવડે અને દરમાસે નિયમિત નવીન સુંદર રંગોના તીર્થોના ફોટાવડે સુશોભિત, સુંદર અક્ષરો અને સુંદર ટાઇટલવડે સમૃદ્ધ અનેલ હોવાથી ખર્ચ પણ સ્વાભાવિક વધેલ છે.

હાલમાં ચાલતી સખ્ત મોંઘવારી હોવા છતાં તેને માટે ખીલકુલ ફંડ નહિ કરતાં, ભેટની છુકમાં પણ કસર કે છાપકામ, કાગળ, આઈન્ડોગમાં કશો પણ ફેરફાર નહિ કરતાં સુંદર પુસ્તક-એક મહાન પુરુષનું જીવન ચરિત્ર ભેટ આપવામાં આવેલ છે. એ મહાન પુરુષ (શ્રી આત્મારામજી મહારાજ) એમના સમયના યુગપ્રધાન પુરુષ હતા. જૈન સંધને વીંટી વળેલો દોઢસો બસો વર્ષનો અધિકાર એમણે એકલે હાથે ઉભેર્યો હતો. શાસ્ત્ર-ભંડારોમાં ઢંકાઈ રહેલાં રત્નો એમણે ખૂદલાં કરી બતાવ્યાં હતા, તેઓ જેટલા ક્રિયાપરાયણ હતા તેટલા જ અધ્યયનશીલ હતા, જેટલા કાંતિકારી હતા તેટલા જ ઝગજગ અને નમ્ર હતા, જેવા ઉપાશ્રયના ઉપદેશક હતા તેવા જ સમર્થ પ્રચારક પણ હતા. સંયમ અને સિંહગર્જનાનો સુંદર સમન્વય એમની આકૃતિમાં, એમના સાહિત્યમાં અને જીવનવ્યવહારમાં પણ જોઈ શકાય છે. આવા એક મહાન પુરુષના ચારિત્રજીવનમાં બનેલા અનેક સુંદર પ્રસંગોનું વિસ્તાર-પૂર્વક વર્ણન આ ભેટની છુકમાં આપવામાં આવ્યું છે. જીવનચરિત્ર એ મનુષ્ય જીવનને ઉન્નત બનાવવામાં અને મોક્ષ સુધી લઈ જવામાં એક માર્ગદર્શક વસ્તુ છે.

આ સુંદર ભેટનું પુસ્તક અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને વર્ષ ૩૯ તથા ૪૦ ના એ વર્ષના લવાજમના રૂ. ૩-૮-૦ તથા વી. પી. ખર્ચના રૂ. ૦-૬-૦ મળી રૂ. ૩-૧૪-૦ ના વી. પી. થી મોકલવું શરૂ કર્યું છે. તે વી. પી. આવેથી અમારા માનવંતા ગ્રાહકો સ્વીકારી લેશે. કોઈપણ કારણે વી. પી. સ્વીકાર્યા વગર પાછું મોકલી, આવા મોંઘવારીના વખતમાં નાહક જ્ઞાનખાતાને તુકસાન નહિ કરવા નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ.

પુસ્તક ૪૦ મું :
અંક : ૧ લો :

આત્મ સં. ૪૭
વીર સં. ૨૪૬૮

વિક્રમ સં. ૧૯૯૮ : શ્રાવણ :
ઈ. સં. ૧૯૪૨ : ઓગષ્ટ :

પ્રભુ સ્તુતિ

પાયાદ વો વાસુપૂજ્યાઙ્ગકાન્તિઃ કાઽપ્યરુનારુણા ।
યા સતાં સ્વાન્તસઙ્ગક્રાન્તા, મુક્તિકાન્તાઽનુરજિની ॥

મુક્તિરૂપી વધુના અનુરાગને ઉપભવતી, સાધુપુરુષોના અંતઃકરણમાં સંક્રમેલી-પ્રસરેલી, અરુણોદયના જેવી રક્ત-લાલ વર્ણવાળી શ્રી વાસુપૂજ્ય-સ્વામીની શરીરકાંતિ તમારું રક્ષણ કરે.

દૃષ્ટોઽપિ દૃષ્ટજનલોચનચંદ્રકાંત-મશ્રાંતમાંતરજલાવિલમાદધાનઃ ।
ચંદ્રપ્રભુર્જયતિ ચંદ્ર ઇવેશમિત્રં, ચિત્રં પુનઃ શુભશતાય યદષ્ટમોઽપિ ॥

જે દર્શન માત્રથી હૃષં પામતા જનોના લોચનરૂપ ચંદ્રકાંતને સતત આંતરજળ-પ્રમોદયુક્ત બનાવનાર એવા શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામી શિવમિત્ર-ચંદ્રની જેમ જયવંત વર્તે છે. ચંદ્રમા તો અષ્ટમ સ્થાને રહેતાં મિત્રને વિધન-કર્તા થાય છે, ત્યારે આ આઠમા જિનેશ્વર છતાં અનેક શ્રેય કરનાર છે.

‘આત્માનંદ પ્રકાશ’ ના નૂતન સંવત્સર માટે શુભેચ્છક સંદેશ

[લેખક:—પં. શ્રીમાન ધર્મવિજયજી મહારાજ]

“પુદ્ગલના પરિણામમાં જળલગી આનંદ આવે સદા,
તખલગ આથડણું અહીં તહીં બને પામે ન શાંતિ કદા;
તે માટે પરિણામ એ પરિહરી સેવો ભવીજન ! સુદા,
આત્માનંદ પ્રકાશને શુભ મતે ! દૂરે દળે આપદા:”

સર્વ ક્રોધ સંસારી જીવાત્માનું ચોર્થાંશી લાખ જીવાયોનિમાં જે પરિભ્રમણ થયા કરે છે, તે પરિ-
ભ્રમણમાં તાર્ત્વિક કારણુ જે કોઈપણ હોય તો કર્મસંયોગી આત્માનું પુદ્ગલનંદીપણું તે જ પ્રધાન
કારણુ છે. આત્માનો સહજ સ્વભાવ તો આત્માનંદીપણનો જ છે, એમ છતાં પરપરિણતિમાં આત્માને
જે આનંદ આવે છે, બાહ્ય ભૌતિક પદાર્થોની અનુકૂલતાના પ્રસંગમાં જે તન્મયપણું જોવાય છે તે
આત્માની સાથે અનાદિ કાલથી સંબંધ કર્મસત્તાનો જ પ્રભાવ છે. કર્મસત્તા વસ્તુતઃ આત્મસત્તા નથી
કિંતુ આત્માથી પરસત્તા છે અને એ પરસત્તાના સંબંધને અંગે જ પરપરિણતિમાં આત્માને આનંદ
આવે છે, અને એ પરપરિણતિમાં પણ આત્માને આનંદ ત્યાં સુધી જ હોય છે કે પરવસ્તુમાં—કિંવા
પરભાવમાં પણ નિજ વસ્તુનું અથવા સ્વભાવનું (વિપરીત) મન્તવ્ય હોય ત્યાં સુધી જ. પરભાવમાં
પણ સ્વભાવનો ખોટો ખ્યાલ ત્યાં સુધી હોય ત્યાં સુધી જ ઇષ્ટ ભૌતિક વિષયોની પ્રાપ્તિમાં મોજ
મનાય છે અને અનિષ્ટ ભૌતિક વિષયોના સંયોગમાં દુઃખ અનુભવાય છે.

તત્ત્વનિર્ણય(ભલે તે સમજણપૂર્વકનો હોય કે ઓધસંજ્ઞાજન્ય હોય)પૂર્વક સમ્યગ્દર્શન કે
જે કેવલજ્ઞાનનું એક અનુપમેય કિરણ છે, મહાનંદરૂપી કલ્પતરૂનું અસાધારણ-અવન્ધ્ય ખીજ છે તે
આત્મિક ગુણનો વિકાસ-આવિર્ભાવ થવાની સાથે જ આજ સુધીના જીવનમાં એકદમ પલટો આવે છે.
અઘાવધિ સ્વસંપત્તિને પરસંપત્તિ માનવા સાથે તેના વિકાસ માટે, તેના રક્ષણ માટે આત્મામાં કેવલ
જે દુર્લક્ષ્ય હતું અને પરસંપત્તિને સ્વસંપત્તિ તરીકે ગણી તેની પ્રાપ્તિમાં તેમજ રક્ષણમાં રાત્રિદિવસ
અથાગ પરિશ્રમ ઉકાવવામાં એકાગ્રતા હતી તેને બદલે હવે, મારું શું છે ? અને પર’ શું છે ? તેનો
યથાર્થ ખ્યાલ આવવાથી આત્મા પુદ્ગલનંદી મટી આત્માનંદી થાય છે, આત્મિક ગુણોના વિકાસમાં
જ કટિબંધ બને છે. બાહ્યભાવનાની પ્રવૃત્તિ જે થતી હોય તે પણ નિરૂપાયે જ કરવી પડે છે અને
એમ થતાં નૂતન કર્મબંધની અદ્વિતતા થવા સાથે સમ્યગ્જ્ઞાન-સમ્યક્ચારિત્રાદિ અનન્ય નિરૂપમેય સાધનો-
દ્વારા આત્માની સાથે સંબંધ પામેલ પ્રાચીન કર્મસત્તાને ખંખેરી નાખી આત્માના સાચા આનંદને
પ્રાપ્ત કરે છે, આત્માના સંપૂર્ણ પ્રકાશનો આવિર્ભાવ થાય છે.

“આત્માનંદ પ્રકાશ” એ અભિધાન જ એવું અનુપમ છે કે-એ અભિધાનની અર્થ વિચાર-
ણાનું અન્વેષણ કરવામાં આવે તેમજ તે અભિધાનમાં રહેલા વાસ્તવિક અર્થની આચરણ સ્વાનુભવપૂર્વક
થાય તો જરૂર “આત્માનંદ પ્રકાશ”ના ઓજસ્વી કિરણો લોકલોકવ્યાપી બને, અને એ પ્રમાણે થાય
તો જ આ માસિકના ઉત્પાદક, માસિકના સંચાલક, માસિકમાં આવતા લેખોના લેખક અને માસિકના
વાચકવર્ગનો પરિશ્રમ સફળ થયો ગણી શકાય. નૂતન સંવત્સરમાં પદાર્પણ કરતું આ “આત્માનંદ
પ્રકાશ” માસિક પત્ર પોતાના ઉત્પાદક વર્ગને-સંચાલક વર્ગને, લેખન સામગ્રી પૂર્ણ કરનાર વર્ગને
અને વાચકવર્ગને પુદ્ગલનંદીપણના દોષમાંથી મુક્ત કરી આત્માનંદી બનાવી સંપૂર્ણ આત્માનંદ
પ્રકાશનો આવિર્ભાવ કરવામાં સફળ થાય અને ચિરાયુષ્ય બને એજ શુભેચ્છા.

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન

વિશ્વનું તિમિરાચ્છાદિત ભાવિ—

નવા વર્ષના મંગલમય વિધાનનો વિચાર કરતાં જ આજે એટલે કે ૪૦ મા વર્ષમાં પગ મૂકતાં જ, ચોમેર વ્યાપી રહેલી સંહાર અને પાયમાલી, શાહીવાદ અને સરમુખત્યારશાહીની ભયંકર ભૂતાવળ આપણી આંખ આગળ ખડી થાય છે. એવા પણ ભાગ્યશાળીઓ હશે કે જેને આજના વિશ્વવ્યાપી સંગ્રામની જવાબદારી નહિ સ્પર્શી હોય તેમ એવા મહાભાગ આશાવાદીઓ પણ હશે કે જેમને આજના રક્ત અને આંસુમાં ગ્લાનિ અને વિષાદમાં કોઈ ગૂઢ-અગમ્ય મંગલની આંખી થતી હશે. અલગત રાત્રિનો અંધકાર ચિરસ્થાયી તો નથી જ હોતો—અંધકાર ઓગળવાનો અને પ્રકાશનો પ્રવાહ નિર્જરવાનો એ જેમ સનાતન સત્ય છે તેમ વિશ્વ રચનાના મંગલમય વિધાનમાં પણ ઘણીવાર કાળજાળાં ધાળાં ધસી આવતા દેખાય છે—મંગળ કિરણોને ઘડીભર આવરી લે છે. ભૂલો પડેલો—વિકટ અટવીમાં આવી ચડેલો માનવી એ વળતે એવા ભયંકર ગને છે કે પ્રકાશ—વધુ પ્રકાશ સિવાય એના અંતરમાંથી બીજું એકે યાચના બહાર નથી પડતી. આખું એ વિશ્વ આજે જાણે કે અનિશ્ચિત ભાવીની અંધકાર-રજનીથી ઘેરાઈ ગયું છે. બુદ્ધિ અને તર્ક પણ આવતી કાલની કલ્પના કરતાં ચકાવે ચડી જાય છે. આખે અંગે રક્તથી ખરડાયેલું યુરોપ, એશીઆ અને આર્યાવર્તને કઈ દિશામાં ખેંચી જશે તેની કલ્પના થઈ શકતી નથી. વિહ્વળ અંતર પોકારી

ઉઠે છે. “વિશ્વના આવા મંગળમય વિધાનમાં આ અવ્યવસ્થા, આ નિર્દયતા, આ પશુતા અને ભયંકરતા ક્યાંથી ઉતરી આવી ?”

જ્યારે અંધાર-પડદા ઊતરતા હતા—

એકાએક તો એ નથી જ ઊતરી આવી. આવા વ્યવસ્થિત સંહાર, ત્રણ-ચાર વર્ષ લગી સતત રાત દિવસ લડતા રાષ્ટ્રો અને સાત સમુદ્રને વીંધીને આવતી જવાળાઓને અકસ્માત કોણ કહે ? વર્ષા આવતા પહેલાં આકાશમાં જે આંધીઓ ચડે છે અને તોફાની વાયુ જે વાવા-ઝોડા જન્માવે છે તે પણ અકસ્માત તો નથી જ—એની છુપી તૈયારીઓ ઘણા કાળથી ચાલતી હોય છે. આપણે એનું રહસ્ય નથી જાણતા એટલે એને સગવડની ખાતર અકસ્માત માની લઈએ છીએ. વિશ્વના સુધરેલા ગણુતા રાષ્ટ્રોએ જ્યારથી ભોગ-ઉપભોગની ઉપાસના આદરી અને સત્તા, સંપત્તિ, વ્યાપાર, વિજ્ઞાન અને રાક્ષસી કળ-કારખાનાં એજ માત્ર સાચી શક્તિ છે; આત્મા, પુણ્ય-પાપ, પરલોક અને ઇશ્વરની અવગણના કરીને, શક્તિની જ સોળ પ્રકારની પૂજા કરવા માંડી ત્યારથી સાધુ પુરુષો, મુનિ પુંગવો અને ચિંતનશીલ વિચારકોએ વિશ્વ ઉપર અંધાર પડદા ઊતરતા હોવાની કલ્પના કરી લીધી હતી. આ શક્તિની ઉપાસના ભારે પ્રલય મચાવવાની, એ વિષે એમના અંતરમાં લેશમાત્ર શંકા નહોતી. પણ એમણે આપેલી સાવચેતીની, શક્તિના ઘેનમાં ચકચૂર બનેલા માનવીઓએ મુદ્દલ પરવા ન કરી.

વિજ્ઞાન પોતાની ગર્વભરી વાણીમાં કહેતું. “ઓ માનવબાળ ! તું રંગસીયા ગાડામાં કે પગે ચાલીને બત્રા કરવા જતો ત્યારે રસ્તામાં કેવો દુઃખી-કેવો હેરાન થતો ? ચોર લૂટારાઓ અને જંગલી પશુઓનો કેટલો ભય રહેતો ? આજે મહિનાનો માર્ગ તું એક કલાકમાં કાપી શકે છે-ચોર લૂટારા અને વાઘવરૂનો ભય ગઈ કાલની વસ્તુ બની ગઈ છે. વિજ્ઞાનનો આ તારી ઉપર થોડો ઉપકાર છે ? શક્તિની અને ભોગ ઐશ્વર્યની ઉપાસના કે આરાધના ન કરી હોય તો તું આજે કેવી જંગલી દશામાં હોત ?”

નરી શક્તિની આરાધના વિધાતા છે.

વિજ્ઞાનીઓને અને શક્તિના ઉપાસકોને હવે આપણા જવાબની જરૂર નથી. એમણે પોતે જ એવું ઘોર સંઘર્ષણ ઊભું કર્યું છે કે પોતે ઉપબવેલા સત્યાનાશમાંથી શી રીતે બચવું એ એમને પોતાને જ નથી સમજાતું. વૃદ્ધો નાના બાળકોને વાર્તા કહેતા ત્યારે એક રાક્ષસની કથા કહેતા: “રાક્ષસે ખૂબ ખૂબ તપશ્ચર્યાને અંતે એવી શક્તિ મેળવેલી કે જેની ઉપર એ હાથ મૂકે તે બળીને રાખ થઈ જાય, એને શસ્ત્રસામગ્રી કે સૈન્યની પણ જરૂર ન પડે, દુશ્મનને માથે હાથ મૂકે એટલે એનો વિનાશ થઈ જાય: ગામ-કીલ્લાને જરા હાથ અડાડે એટલે એ બળીને રાખ થઈ જાય. પણ એના બળનો દિગ્વિજય જ્યારે પૂરો થયો અને તેણે પોતાના માથે હાથ કરીને હાથ મૂક્યો એટલે પોતાની શક્તિ પોતાને જ શાપરૂપ બની ગઈ. આમાં કલ્પનાની અતિથયોક્તિ જેવું લાગશે. પરંતુ એક શક્તિ જે પ્રત્યાઘાતી શક્તિઓ પ્રકટાવે છે તેનો વિચાર કરીએ તો ભોગ વિલાસના મૂળમાં વિનાશ કિંવા ક્ષય જેમ છુપાયેલો હોય છે તેમ નરી શક્તિની આરાધના પ્રતિસ્પર્ધી અથવા હરીફ બળ સ્વાભાવિક

રીતે જ પેદા કરે છે એમ લાગશે. કુદરતનો જ એ ક્રમ છે. વિજ્ઞાને જ્યારે અંતરાયો અને વિરોધની સામે લડી આટલી શક્તિ નહોતી મેળવી ત્યારે માનવબાળ દુર્બળ કે પંગુ હતું, બીકણ કે કંગાળ હતું એમ કોણ કહે છે ? વિજ્ઞાને ભલે અંતરાય ઉપર વિજય વર્તાવ્યો, પણ જ્યારે જૂના યુગનો ખડતળ પુરુષ પગે ચાલીને કે સાર્થવાહના સંઘમાં ભળી જઈને દેશાટન કે તીર્થાટન કરતો ત્યારે બહારના શત્રુઓ સામે થવાનું તે બળ કેળવતો એટલું જ નહિ પણ એ પોતાના અંતરંગ વેરીઓને પણ ઓળખવાનો અને તેની સામે લડવાનો અવકાશ મેળવતો. ભૂખ, તરસ, થાક, ભય ઉપર એ પોતાનો વિજય વર્તાવતો. રસ્તે અનાયાસે મળતા ઋષિ, મુનિઓ, તપસ્વીઓ, વિરાગી મહાત્માઓને ભેટો કામ-ક્રોધ-લોભ આદિ ચિરકાલીન શત્રુઓની સામે પોતાની શક્તિનો પ્રયોગ કરવા ઉદ્યત બનતો. એનું પર્યાટન દેહને તેમજ અંતરને સમૃદ્ધ બનાવતું. આજની વિજ્ઞાને ઉપબવેલી સુખશીલતા અને વિલાસિતાએ, ગતિ અને વિનાશકતાએ એક તરફ પરવશતા તો બીજી તરફ પશુતાનો કેવો કાળો ફેર વર્તાવ્યો છે તે આજે કોનાથી અબાણ્યું છે ?

વિશ્વને નમો અરિહંતાણુંનો પાઠ આપ્યો.

શક્તિની ઉપાસના નિરર્થક છે એમ અમે નથી કહેતા. શ્રમણ સંસ્કૃતિ શક્તિમાં નથી માનતી એવો કેટલાકો આરોપ મૂકે છે. ભૌ મહાવીર અને જોતમ બુદ્ધના ઉપદેશના પ્રતાપે શક્તિ ક્ષીણ થઈ અને આપણે નિર્વીર્ય બન્યા એમ કેટલાક અર્ધદગ્ધો કહે છે, પણ અમે કહીએ છીએ કે જગતને જેણે નમો અરિહંતાણું ને નમો સિદ્ધાણંના પાઠ શીખવ્યા તે શું શક્તિની ઉપાસના વિના ? અરિઓ એટલે

દુશ્મનો ઉપર વિજય વર્તાવનારને પહેલો નમસ્કાર કરવાની દૃષ્ટિ અને અધિકાર કોણે આપ્યો? જે વખતે સરજનહાર અને અવતારની કલ્પના સાર્વભૌમ જેવી બની હતી-ધર્મશ્રી દંપતિ યુગલોને ખીરદાવવા અને તેમના ભક્તિ-શૃંગારયુક્ત સ્તુતિ-સ્તોત્ર લલકારવા સિવાય, રંગબેરંગી વાઘાઓથી શણગારવા અને તેમની સન્મુખ રાસ-ગાનના રંગરાગ ખેલવાં સિવાય બીજું પારમાર્થિક તત્ત્વ વિચારવાનો અવકાશ જ નહોતો તે વખતે અરિહંત ભગવાન અને સિદ્ધ ભગવાન જેવા દુનિયાના અદ્ભુત અને અલૌકિક વિજેતાઓને નમવાની, એમના પદાંકને અનુસરવાની એટલે કે વિજેતાની જેમ માનવ સ્વભાવગત નબળાઈઓને હણવાની અને આત્મ-શક્તિ સ્ફુરાવવાની હાકલ કોણે સંભળાવી? બહારના રિપુઓનું દમન તો સહજ છે, પણ જે *અંતરરિપુઓ રોજ રોજ નવા વેરીઓ ઉભા કરે છે, નવા નવા સંઘર્ષો અને સંગ્રામો ઉભા કરે છે, નવા રક્તપાત અને લયંકર હિંસાના નિમિત્તો ખડા કરે છે તેની સામે સિંહ સરીખી વૃત્તિથી લડી લેવાની વિચારશ્રેણી કોણે માંડી? શ્રમણસંસ્કૃતિનો-જેન દર્શનનો જ એ પ્રતાપ છે. જેન દર્શને જ જગતને સરળ અને સહજ, લોકલોગ્ય અને વિદ્વદ્-લોગ્ય વાણીમાં ઉચ્ચાર્યું : “દુશ્મન બહાર નથી, અંદર છે; શક્તિ પણ સાધનોમાં નથી; અંતરમાં જ શક્તિનો એક મહાસાગર ધૂધવી રહ્યો છે.”

શ્રમણ સંસ્કૃતિનો સંદેશ—

શક્તિના ઉપાસકો આજે ભાન ભૂલ્યા છે. જે શક્તિ નાશ નથી વાંછતી પણ નવસર્જન ચાહે છે, જે તાકાત ભેદ કે વિરોધ નહિ પણ પ્રાણીમાત્રની સાથે અભેદ અને તાદાત્મ્ય ઉપ-ભવે છે તે જ સાચી શક્તિ છે. એને નથી

જોઈતી દુનિયાભરનો દોલત, એને નથી જોઈતું વિશ્વનું સામ્રાજ્ય: આત્માની સમૃદ્ધિ અને સત્તાની જેને એકવાર પણ ઝાંખી થઈ તેને બાહ્ય સામગ્રી-ભલે પછી તે મોટા ચમરખંધીની હોય તો પણ તુચ્છ લાગે છે. જેન સંસ્કૃતિનો એ મુખ્ય સિદ્ધાંત છે. એ સિદ્ધાંતને જુદી જુદી દૃષ્ટિએ જુદા જુદા દેશ-કાળમાં સમજાવવાનો પૂર્વપુરૂષોએ પ્રયત્ન કર્યો છે. એમાંથી જ મંગળ-મય વિધાનનો સૂર્ય એક દિવસે ઝળહળશે.

આત્મશક્તિની આરાધનાનું, અને શ્રમણ સંસ્કૃતિના પ્રચારનું સ્વપ્ન સેવતાં આ માસિકે ગત વર્ષમાં કંઈ કંઈ લેખ સામગ્રી વાચકો પાસે ધરી તેનું સહેજ દિગ્દર્શન કરી લઈએ :

ગત વર્ષની લેખ સામગ્રી—

માળાના મણકા જેવા બરાબર ૧૦૮ લેખોમાં ગયા વર્ષની ગદ્ય-પદ્યાત્મક સામગ્રી સમાઈ જવા પામી છે, એમ છેલ્લા અંકમાં છાપેલી વિષયાનુક્રમણિકા સૂચવે છે. ૪૭ જેટલા કાવ્યો, ૨ અપદ્યાગદ્ય અને બાકીના ઉદ્દેશોધક તેમજ પ્રેરક લેખોથી ગત વર્ષનો અક્ષરદેહ પરિપુષ્ટ બન્યો છે. પંન્યાસ શ્રી ધર્મવિજયજી મહારાજ જેમનો પવિત્ર શ્રુતજ્ઞાન સંખંધી લેખ સમ્યક્ત્વ સ્વરૂપને ઓળખાવનારો તેમજ આત્માને અધ્યાત્મભાવે લઈ જનારો છે. પંન્યાસજી મહારાજ આગમ, પ્રકરણો વગેરેના પ્રખર અભ્યાસી, વિદ્વાન હોવાથી પ્રેરણાદાયી સત્યસ્વરૂપ જણાવનાર છે. મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજીનો પર્યુષણ મહાપર્વનો દિવ્ય સંદેશ તેમજ મુનિશ્રી હેમંદ્ર-સાગરજી મહારાજનો ડોલન શૈલિવાળો, કલ્પના અને અલંકારથી શોભતો પર્વાધિરાજવાળો લેખ હંમેશા તાજે જ લાગે એવા સર્વકાલીન છે. ડૉ. ભગવાનદાસ મન:સુખભાઈ મહેતાનો આત્મ સિદ્ધિનું મહાપર્વ-પર્યુષણ ઉપરનો લેખ શાસ્ત્રીયતાનો રસાસ્વાદ પૂરો પાડે છે. પર્યુષણ-

* ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ.

પર્વ જેમ વર્ષે વર્ષે આપણી વચ્ચે આવવા છતાં ચિરનૂતન અને પ્રેરણાદાયી લાગે છે તેમ આ ત્રણ લેખો જ્યારે વાંચીએ ત્યારે નવા અને ભાવોદીપક લાગે એવા છે. આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજીએ વિચારશ્રેણીમાં આત્મ-શુદ્ધિ અને ભાવનાશુદ્ધિ કેળવવાનો આગ્રહ કર્યો છે. અને એ જ અંકમાં રા. ચોકસીએ આત્માનંદ પ્રકાશના નૂતન વર્ષ પ્રવેશ નિમિત્તે પ્રેમથી મુક્તિ અને શ્રીયુત મોહનલાલ દલીચંદ દેસાઈએ મુનિ સુંદરસૂરિના દેશ-કાળ તથા જીવન ઉપર પ્રકાશ નાખનારી લેખમાળા આરંભી છે. એજ અંકમાં પંન્યાસજી શ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજે, આત્માનંદ જૈન ગ્રંથમાળાના ૭૮ મા મણકારૂપે પ્રકટ થએલા વાસુપૂજ્ય સ્વામીજીના ચરિત્રની પ્રશંસાયુક્ત સમીક્ષા સાથે થોડા ઉપદેશપુષ્પો વેર્યા છે. મુનિ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજે ચોવીસ તીર્થંકરોના પુનિત નામો એક ગીતમાં ગૂંથી દીધા છે. ઉપદેશક પુષ્પોની સુવાસ ગત વર્ષના સાત અંકો સુધી સ્ફુરતી રહી છે. અને મુનિ સુંદરસૂરિ-લેખમાળા પણ ચાલુ છે. તેજ પ્રમાણે શ્રી મૃગાપુત્ર ચરિત્ર, નિશ્ચય અને વ્યવહારથી આરવ્રતનું સ્વરૂપ, ચારિત્રાચારના સંક્ષેપમાં આઠ પ્રકાર, તાત્ત્વિક ઉપદેશ વચ્ચેનો વિગેરે મુનિશ્રી પુણ્યવિજય : સંવિજ્ઞાપાક્ષિકની લેખપ્રસાદી છે. શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજની વિચારશ્રેણી, જીવન મીમાંસા, મૃત્યુ સમીક્ષા, ખર્ચ સહુ કામ ળાકી છે (કાવ્ય) પાપના પંથે, ઉપદેશપદ, સાવધાન સદા સુખી, ધર્મસ્વરૂપ, તાત્ત્વિક વિચારણા, સુખદુઃખ વિચારણા, વિકાસના પંથે અને ભાવના ગળ શું ન કરી શકે ઈત્યાદિ લેખો અધ્યાત્મના અભ્યાસીઓને જેમ આનંદ આપે છે તેમ વિરાગના રંગની મનોહરતા ખુલ્લી કરી બતાવે છે. મુનિશ્રી હંસસાગરજી મહારાજની, પ્રભુ મહાવીર

મોહમસ્ત જગતને ત્યાગધર્મ કેમ આપ્યો એ મથાળાવાળી લેખમાળા હજી અપૂર્ણ છે-પણ એ તાત્ત્વિક વિવેચન હોવા છતાં કથાનકોના રસથી આર્દ્ર છે. મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજના સુભાષિત વચનામૃતો, કળિકાળ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય (કાવ્ય), વિદ્યાર્થીઓને હિત-સંદેશ, માનવને હિતોપદેશ, અજિત સૂક્તમાળા હે ચેતન, આત્મ સુખ પામ, યોગાનુભવ સુખ-સાગર, શ્રીવિજયનંદસૂરિને (સ્તુતિ કાવ્ય) અને શ્રી વીરપ્રભુની સ્તુતિ (કાવ્ય) વિગેરેમાં વિવિધ નિમિત્તે પૌદ્ગલિક સુખના મૃગજળ પાછળ નહિ દોડતાં આત્મિક સામર્થ્ય વિકસાવવાની વિચારશ્રેણી રજુ કરી છે. શ્રીહેમેન્દ્ર-સાગરજી મહારાજે અલંકારયુક્ત જે કાવ્ય ઝરણા વહાવ્યું છે તે આ માસિકની કાવ્ય-સંપત્તિમાં ઉમેરો કરે છે. એમાં ભાવનાઓનો અને કલ્પનાઓનો સુમેળ છે એટલું જ નહિ પણ ગાંભીર્ય અને રસોદ્ધાસ પણ તરી આવે છે. કવિ રેવાશંકર વાલજી બધેકાના મોતીની ઢગલીઓ ફેવા નાના અન્યોક્તિ કાવ્યો પણ જેટલા બોધક તેટલા જ આમોદગર્ભિત છે. ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ મહેતાના સિદ્ધ-સ્તોત્રમાં વિવેચન અંગેનો ઊંડો અભ્યાસ અને અનુશીલન પ્રથમ દૃષ્ટિએ જ દેખાઈ આવે છે અને વિદ્વાનોના અભિનંદન તથા પ્રશંસા માગી લે છે. શ્રીયુત મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસીના પ્રેમથી મુક્તિ વિષે ઉપર ઉલ્લેખ થઈ ગયો છે. તે ઉપરાંત સ્તવનત્રિકનો સાર, વીરપાણું તે આતમહાણે ઐતિહાસિક દૃષ્ટિ, અહિંસાની અદ્ભુત શક્તિ, દેવીનો સંદેશ, આદિ લેખોમાં પોતાના વાંચન અને અનુભવના પરિપાક ઉપરાંત શુદ્ધ સ્ફુરણો પ્રવાહી શૈલિમાં નિવેદ્યાં છે. શ્રીયુત રાયચંદ મૂળજી પારેખનું ક્ષમાપના પદ, માસ્તર વિનયચંદ મોહનલાલ શાહનું નૂતન વર્ષાભિલાષ (કાવ્ય), શ્રી કનૈયાલાલ જ. રાવળ ણી. એ. ની અમર

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન :-

૭

આશા, પં. રામાનુજાચાર્ય વિરચિત શ્રી વિજયવલ્લભ સૂર્યાષ્ટકમ, સંગ્રાહક વી.નું ચક્રવર્તી અતુર્દશદ્વાર વર્ણન, શ્રીમાન્ કુન્દકુંદાચાર્યના સાહિત્યમાંથી ઉદ્ધૃત શાસ્ત્રજ્ઞાન અને અન્ય સામયિકમાંથી ઉતારેલું શ્રી વિશ્વ સંસ્કૃતિમાં જૈન ધર્મનું સ્થાન, સાચો શ્રમણ, અપરિગ્રહ, છાત્રાલયો (લેખક-જૈન), મન:શુદ્ધિ, શ્રી અમરચંદ માવજી શાહ લિખિત નવતત્ત્વ કાવ્ય, તમ મન ધનની સફળતા અને નિષ્ફળતા, અભ્યાસી બી. એ. અનુવાદિત એક એકાન્ત-વાસી મહાત્માનો ઉપદેશ, બાબુભાઈ મ. શાહનું અખુર્દગિરિ-કાવ્ય, શ્રીમાન સુયશના ઉપદેશ-પદો, વર્તમાન સમાચારો, સ્વીકાર અને સમાલોચના તેમજ પદવીપ્રદાન સમારંભના વૃત્તાંત વિગેરે સામગ્રી આ માસિકની એક પ્રકારની વિશિષ્ટતા પુરવાર કરે તેવી છે. એકંદરે જેમણે જેમણે લેખો, વિવેચનો, સ્કુરણો, સંગ્રહ કાવ્યો, વિગેરેથી ગત વર્ષના અંકોને દીપાવ્યા છે તે સર્વનો તેમજ સરતચક્રથી કોઈ નામનો ઉલ્લેખ રહી ગયો હોય તો તેમનો પણ અહીં આભાર માની, આ સમીક્ષા અહીં જ આટોપીશું.

સાહિત્ય અને જીવનમાં નવું જોમ પ્રકટાવે !

સાહિત્ય અને જીવનને એવો નિકટનો સંબંધ છે કે સાહિત્યમાં જીવનના પડઘા પડ્યા વિના ન રહે અને જીવનમાં સાહિત્યની છાયા જિતર્યા વિના ન રહે. જેનું સાહિત્ય નિર્માલ્ય હોય તે કોઈ દિવસ જળવાન હોવાનો દાવો કરી શકે નહિ અને જેના જીવનમાં ચેતના કે વેગ ન હોય તેના સાહિત્યમાં પણ શું દમ હોય ? જૈન સંઘના સ્વભાવમાં જ અંત:શુદ્ધિની ઝરણીઓ છૂપી અણુછૂપી વહેતી રહી છે તેમ તેના સાહિત્યમાં પણ ઉત્તરોત્તર એવો જ વિકાસ થતો રહ્યો છે. આજે તો જગતભરના

જીવનમાં અને સાહિત્યમાં પણ ઉપરાઉપરી ધરતીકંપ જેવા આંચકા આવતા હોય એમ લાગે છે. બાણે કે વિશ્વ આખું સંક્રાંતિની વેદ નામાંથી પસાર થઈ રહ્યું છે. આશાવાદીઓ તો કહે છે કે આજના આઘાત-પ્રત્યાઘાતો શમશે ત્યારે યથાર્થ માનવતાનો પ્રકાશ જળહળશે-વિશ્વનો ચહેરો તે દિવસે પલટાઈ ગયો હશે.

એ દિવસ તો જોગે ત્યારે ખરો ! અહિંસા, મૈત્રી, કરુણાની ભાગીરથીમાં સ્નાનશુદ્ધ બની વિશ્વની નવચનાના વાઘા સજે ત્યારની વાત ત્યારે. પણ આજે તો આપણે નાના-મોટા મતભેદોને શમાવી દઈ, સંઘનું સંગઠન સાધવાની અને અનેકાંતવાદ-સ્વાદ્રાદ જેવા વિશ્વ સન્માનીય તત્ત્વોને સાહિત્ય તેમજ જીવન દ્વારા પ્રચાર કરવાની વિરલ તકનો સદુપયોગ કરી લેવો જોઈએ. આપણો દાવો તો એ જ છે કે જૈનશાસન વિશ્વોપકારક છે-વિશ્વધર્મ બની શકે એવી સઘળી શક્તિ અને યોગ્યતા એનામાં છે. માત્ર આપણું રોજનાં જીવન અને સંગઠનમાં એનો કેમ કંઈ પ્રભાવ નથી પડતો એ એક સમસ્યા કોઈથી ઉકેલાતી નથી. આપણી શક્તિ એવા માર્ગે વેડફાઈ જાય છે કે આપણા ધ્યેય અને યોજના, અભિલાષ અને ઉદ્દગાર દીન-દરિદ્રના મનોરથ જેવા જ બની જાય છે. સાહિત્યમાં અને ઉપદેશકોના ઉપદેશમાં કોઈ કોઈ વાર ભારે ઘણપ્રહાર થતા સાંભળીએ છીએ. પરંતુ નક્કર, સંગીન પ્રગતિના હિસાબે એનું બહુ મૂલ્ય નથી અંકાતું.

નવા વર્ષમાં જૈન સંઘ વધુ સંગઠિત, પ્રગતિશીલ અને ઐક્યસૂત્રથી અંચિત બને, સાહિત્યમાં નવું જોમ આવે, જીવનમાં ઉલ્લાસ અને આધ્યાત્મિકતાની અનેરી ચમક આવે એમ શ્રી શાસનદેવને પ્રાર્થી આ મંગલમય વિધાનની અહીં જ સમાપ્તિ કરીએ.

નૂતન વર્ષાભિનંદન.

દોહરા.

જન્મતિથિ મમ આજ છે, હર્ષસિન્ધુ ઉભરાય;
ચાલીશમા શુભ વર્ષમાં, પ્રેમે ધરું છું પાય. ૧
બહાલા વાચકવૃંદને, આપું ધાર્મિક જ્ઞાન;
આત્માનંદ પ્રકાશનું, નિશ્ચય એજ નિશાન. ૨
જેન શાસનનો સૌ સ્થળે, વિકસે મમ મંત્ર;
સેવું છું હું આ સભા, ભવજળ તારક તંત્ર. ૩

હરિગીત છંદ.

શુભીયલ રૂડા મમ આહુકો, આજે નમું છું પ્રેમથી,
વિકસી રહું હું વિશ્વમાં, તે આપ હૃદયી રે'મથી;
જે જે કદર મારી કરે, તેના હૃદયમાં હું રમું,
ખેડું મને આજે શુભકર, વર્ષ આ ચાલીશમું. ૧
સદ્ધર્મને સત્કર્મના, વળી ન્યાય નીતિ પંથના,
માર્ગો બતાવું જે લખ્યા છે, ગૌરવાન્વિત અંથમાં;
જ્યાં જ્યાં વસે મમ જૈન બંધુ, તે તરફ ભાવે ભમું,
ખેડું મને આજે સુધાકર, વર્ષ આ ચાલીશમું. ૨
આ તો વિષમ અતિકાળ છે, ચોતરફ દુઃખની જ્વાળ છે,
તેમાંથી બચવા માત્ર એકજ ધર્મ ફેરી ઢાલ છે;
હું છું ક્ષુધાતુર ધર્મનું, ધાર્મિક રસ ભોજન જમું,
ખેડું મને આજે સુમંગળ, વર્ષ આ ચાલીશમું. ૩
“આત્મોન્નતિ”નો માર્ગ શું? તેના લલિત લેખો લખું,
સંસારમાં સંકટ સમે, નથી ધર્મ સમ પ્રૌઢું પખું;
સદ્ધર્મ વિષુ ગતિ જીવની, સંભારી દુઃખ દિલમાં દમું,
ખેડું મને આજે ઉજવળ, વર્ષ આ ચાલીશમું. ૪
આ જ્ઞાન કેરું ધામ છે, અંતર તણે આરામ છે,
શુરુ વર્ય આત્માનંદજીનું, આ સભા શુભ નામ છે;
કર્તવ્ય ભૂલું મારું તો, ખુદ પાપના શાપો ખમું,
સાકેદ્ય સેવા કારણે, આ વર્ષ છે ચાલીશમું. ૫

દોહરા.

જન્મદાત્રી મમ આ સભા, પ્રભાવંત પ્રખ્યાત,
પાળી પોષી પ્રેમથી, હૃદય થયું રળિઆત; ૧
જ્ઞાન-ધ્યાન ને દાનની, વહેજ્યો સરિતા નિલ,
સદ્ગુરુ ને સત્યાશ્રની, સેવા રહેજ્યો ચિત્ત. ૨

ભાવનગર-વડવા

કવિ રેવાશંકર વાલજી બધેકા

વિવેકના પંથે

લેખક : આ. શ્રી વિજયકસ્તૂરસુરિજી મહારાજ

આપણા માટે સંસાર વિચિત્ર છે. અન્ન-યજ્ઞ અને ખૂળીઓથી ભરેલો છે. આપણને ન સમજાય અને ન જણાય માટે જ. જે સમજે છે અને જાણે છે તેને વિચિત્રતા-ખૂળી-અન્નયજ્ઞ જેવી કોઈ વસ્તુ જ નથી. મદારી આંખો ઉગાડે, ફળ લગાડે ને ચખાડે તેમાં મદારીને અન્નયજ્ઞ કે ખૂળી હોય જ શાની? રેડીયો, વાયરલેસ અને ફોનોગ્રાફ આદિના આવિષ્કાર કર્તાઓને વિચિત્રતા, અન્નયજ્ઞ કે ખૂળી કાંઈપણ માનસિક વિકૃતિ કરી શકતી નથી. તો પણ જ્ઞાનીઓ-કેવળજ્ઞાનીઓ આગળ વિચિત્રતા, અન્નયજ્ઞ અને ખૂળીનું શું ચાલી શકે? ન સમજનાર અને ન જાણનાર પોતાને અને દૃશ્ય વસ્તુમાત્રને ભગવાનની માયા કહીને પણ અચંચો પામે છે. સાચું સમજાયું કે જણાયું એટલે ખસ. પછી કાંઈ ઊણપ રહેતી નથી તેમ જ કાંઈપણ કરવાનું બાકી રહેતું નથી. જાણે છે-સમજે છે તે જ મુક્તાત્મા, અને અણજાણ-અણસમજી સંસારી આત્મા-બદ્ધ આત્મા. આપણે બદ્ધ એટલે સુદ્ધ તથા નિકટની વસ્તુઓથી બંધાએલા, આપણામાં આપણાપણને ભૂલી બેઠેલા અને ઇતરને આપણા માનવાવાળા. છુટાય નહિ ત્યાં સુધી તો અકળાવાનું ને મુઝાવાનું આપણા માટે નિર્માણ થઈ ચૂકેલું જ છે. માનવદેહમાં પણ મુઝવણો હોય તો પછી સમજવાનું ને છૂટવાનું બીજે ક્યાં બનશે? માટે કાંઈક સમજી લઉં અને કાંઈક છૂટી લઉં તો સારું એવા એક જ નિર્ણય ઉપર અવાય નહિ ત્યાં સુધી તો અનવસ્થિત

ચિત્તની ભ્રમણામાં પડવાથી ઇચ્છિત સ્થળે જવાના માર્ગ સન્મુખ થઈ શકવાનું નથી.

માનવદેહમાં જીવીને આપણે બે જ કામ કરવાનાં રહ્યાં. બે કામ થયાં એટલે બન્નેની દિશા જુદી, નામ જુદાં ને કામ પણ જુદાં. એક કરીએ તો બીજું અટકી પડે. તે બે કામ કયા? હમણાંનું અને પછીનું. આ બેમાંથી હમણાંનું પારકું અને પછીનું આપણું. તો હવે પારકું કામ પહેલાં કરવું કે પોતાનું કામ પહેલું કરવું?

ભરત રાજાને બે વધાઈઓ સાથે આવી ચક્રરત્નની ઉત્પત્તિ અને પિતાજીને કેવળજ્ઞાન. ભરત મુઝાયો. ચક્રરત્નની પૂજા હમણાંનું કામ, પિતાજીની પૂજા પછીનું કામ. પહેલાં કયું કરવું? ક્ષણવાર વિચાર કરી, જન્મ મરણના અંતવાળો, છેવટના વિકાસી જીવનમાં વસવા-વાળો, સાચો ડાહ્યો ભરત, હમણાંનું વિનશ્વર કામ છોડીને અંત વગરનું શાશ્વત પછીનું કામ કરવું યોગ્ય ધાર્યું અને કર્યું. આપણને એમ જણાશે ને સમજશે પછી મુઝવણ શેની? અન્નયજ્ઞ અને વિચિત્રતા શેની?

સંસાર અનાદિકાળથી હમણાંનું કામ કરતો આવ્યો છે, પણ હજી સુધી સફળતા મેળવી નથી. છેવટે નિરાશા જ મળી છે, આપણે સંસાર(હમણાં)ના કાર્યનું છેવટ તપાસીએ તો નિરાશ થઈને ચાલ્યા જવું અને હમણાંના કામમાં મદદગારને લાકડાં મૂકી ફૂટી બાળવું,

તેનું નામનિશાન પણ ન રહેવા દેવું, તેના આકારને લાકડાના ગોદા મારીને છૂંદી નાખવો. લાખો કરોડો ભોગા કરનાર, મોટા મોટા મહેલો બંધાવનાર, રાજા, ચક્રવર્તિ, ભીખ માગનાર, નાગો ફરનાર બધાની એક જ દિશા અને એક જ દશા.

ઘણા કાળ સુધી વળગી રહી હમણાંના કામમાં નિષ્ક્રમ્યતા બની નિરાશ થયેલા અનેક સંસારવાસીઓ, પછીનાં કામ પ્રારંભીને સંક્રાંતિ મેળવી અને નિષ્કામ બની ગયા, નિરાશ બન્યા, આશાવેલડીનાં મધુર અને સ્વાદુ ફળો ચાખી પૂર્ણ સ્વાદુ અને મધુર જીવન બનાવી ગયા.

વેપાર બંધ કર્યા પછી જ છેવટે જાણી શકાય કે શું મેળવ્યું અને શું ખોટું. વચમાં તો હજાર ખોવે અને દશ હજાર મેળવે. દશ હજાર ખોવે અને હજાર મેળવે. જાણી શકાય નહિ કે વ્યાપારમાં લાભ છે કે નુકસાન. આપણે હમણાં ન જાણી શકીએ કે માનવજીવનના વ્યાપારમાં શું મેળવ્યું ને શું ખોટું. પણ છેવટે જીવનની સમાપ્તિ પછી તપાસવાનું છે કે શું કમાયા અને શું ખોટું. વેપાર બંધ કરી અહિંથી જનારાઓને આપણે જોઈએ છીએ તો કોઈ પણ એવો નથી જણાતો કે જે છેવટે નિરાશ થઈને ન ગયો હોય. છેવટે આનંદથી, સુખથી સંતોષ જાહેર કરીને જનાર તો જેણે પછીના કામમાં જીવન વ્યતીત કર્યું હશે તે જણાશે. હમણાંના કામમાં જીવનારને સંતોષ તથા શાંતિ હોય જ. શાંતિ. તે તો એમ જ સમજે છે કે હું મારું સર્વસ્વ ખોઈને બાંધે છું. અને પછીનું કામ કરનારો જાણે છે કે હું સાફ કમાયો છું, અને તે સાથે લઈને બાંધે છું કારણ કે હું જે કાંઈ કમાયો છું તે મારી પાસે જ છે. માનવદેહમાં રહીને

અખૂલ રહ્યા તો પછી ક્યાં બુઝીશું. બધા ય દેહોમાં જીવવા કરતાં માનવજીવન ઉત્તમ છે પણ તે જાણીખૂલ છૂટી જવાય તો જ, બોધ વગરનું માનવ જીવન, કનિષ્ઠમાં કનિષ્ઠ-વધારેમાં વધારે અપરાધી !

માનવદેહમાં જીવી બુઝાવવા કોણ શ્રમ કરે ? બધા ય તૈયાર વસ્તુના ચાહક. એક આંધળો બીજા આંધળાને પૂછે છે: ‘ભાઈ! રત્નપુરનો માર્ગ કયો?’ બીજા આંધળાએ ઉત્તર આપ્યો: ‘જમણે હાથે ચાલ્યા જાઓ. પહેલાં વીરપુર આવશે અને પછી રત્નપુર આવશે.’ પેલો પૂછનાર ફરીથી પૂછે છે કે: ‘તેં રત્નપુર જોયું છે કે? રત્નપુરનો માર્ગ જોયો છે?’ બીજો કહે છે: ‘મેં ગામે નથી જોયું અને માર્ગ પણ નથી જોયો. હું તો સાંભળેલું કહું છું.’ ત્યારે પૂછનાર બોલ્યો: મને એક જાણે કાળે હાથે રત્નપુર બતાવ્યું, બીજાએ પાછળ બતાવ્યું, ત્રીજાએ સન્મુખ બતાવ્યું અને તું જમણે હાથે બતાવે છે.’

બધા ય આંધળા અને બધા ય અણજાણ. કોઈપણ અનુભવજન્ય સત્ય નથી બતાવતું. એક કહે છે આગમમાં આમ લખ્યું છે, બીજો કહે વેદમાં આમ છે, ત્રીજો ગીતાનું પ્રમાણ આપે છે, ચોથો કુરાન બતાવે છે, ત્યારે પાંચમો બાઈબલને આગળ મૂકે છે. આ પ્રમાણે અનુભવ-જ્ઞાનશૂન્ય અત્યારની જનતામાં મતભેદ પડી ગયા છે. એક ત્યાગથી કાર્યસિદ્ધિ-સુખિત બતાવે છે ત્યારે બીજો ભોગથી બતાવે છે. અનુભવજ્ઞાન વગર આંધળાની જેમ ફાંફાં મારવાનાં. સૌ કોઈ લખેલું વાંચી જાણે પણ સમજે-સમજાવે કોણ ? ઉપશમલાવી આત્મા હોય તે તો લખેલા પ્રભુના સંકેતોને સાચી રીતે જાણી શકે, રહસ્ય સમજી શકે અને સમજાવી શકે. પણ આ તો બધા ઔદયિક ભાવવાળા રહ્યા એટલે જે વખતે જેવા ઉદયને આધીન હોય

: અંતરઝરણુ યાને તત્પરતા :•

૧૧

તે તરફ તાણી જાય અને ઉદ્યાધીન ટોળું તાણાતાણી કરી લડી મરે.

સાચો બોધ અને સાચી સમજણ આપ્યા વગર આત્માને આનંદ અને શાંતિ મળવા કઠણ છે. આનંદ આદિ સાચી વસ્તુઓ આત્માના ધર્મ છે અને તે મુક્ત થવાથી જ પ્રગટે છે, માટે મુક્તદશાનું સાચું જ્ઞાન શ્રી મહાવીરની સાચી જીવનચર્યાથી મળી શકે છે.

સંસારના સમગ્ર દુઃખોથી છૂટી જવાય તો જ મુક્તદશા મળે. મુક્તિ નામ જ છૂટી

જવાનું છે. મનોવૃત્તિમાંથી જડધર્મની અભિલાષા નીકળી જાય તો મુક્તિ પાસે જ છે. ઔદયિક ભાવને લઈને જીવ જડનો સંગ કરી સુખ માને છે, પણ ઔપશમિક, ક્ષાયોપશમિક, ક્ષાયિક ભાવે તો સુખને પોતાનામાં જ રહેલું જુએ છે. હવે કરવાનું તો એટલું જ છે કે ક્ષાયોપશમિક ભાવ જે સન્માર્ગ કહેવાય છે તેને છોડી ઔદયિક ભાવરૂપ ઉન્માર્ગમાં ન જવાય તો જ આપણે આપણું કાંઈક ક્ષેય સાધી શકીશું. ક્ષાયોપશમિક ભાવ ધર્મ અને ઔદયિક ભાવ અધર્મ છે, માટે ધર્મસાધન કરવું.

અંતરઝરણુ યાને તત્પરતા

(ગઝલ)

શાન્તિજન ! શાન્તિનિકેતન, તમારો વાસ છે સાચે,
મુખે શાન્તિ નયન શાન્તિ, વસે જાણે જ આવાસે;
તમારી છાયમાં શાન્તિ, તમારા ધ્યાનમાં શાન્તિ,
રમરણુ તુજ નામમાં શાન્તિ, રમરણુ તુમ કામમાં શાન્તિ.
અખંડ શાન્તિ સરિત વહતી, તમારા દર્શ જંગલમાં,
અંતરપટ ઊઠતું ખીલી, ખીલ્યાં જાણે દલિક વનમાં !
તમારા ધ્યાન સહકારે, હૃદયરૂપ કોકિલા ફૂજે,
થકી ફૂજન ધ્વનિ આત્મા, સૂતેલો જાગતો સહેજે.
તમારા નેન સરવરમાં, ભર્યાં છે ભાવનાં પાણી,
કરે હું સ્નાન એમાં જો, મળે યુદ્ધિ મને શાણી;
અહિંસા સત્ય અસ્તેય, વગેરે પ્રશમ રસવાણી,
પ્રતિદિન ધ્યાસ એની હો, મળે શાન્તિ ખરે ! જાણી.
તમારા ચરણ પંકજમાં, સુગંધિ ને શિતલતા છે,
કરીશ સેવન પ્રતિદિન હું, શિતલ મુજ આત્મ કરવાને;
અનાદિનું કરમવન જે, શિતલ એ હિમથી બળશે,
જગત્ પ્રતિજિજ્ઞા અમલાત્મા, રૂપી આદર્શ પર પડશે.

બાબુલાલ મ. શાહ

॥ ॐ अहं नमः ॥

नवतत्त्व प्रकरण

पद्यभय अनुवाद सहित.

अनु. मुनिश्री दक्षविजयल भट्टाराज

मूल—जीवाऽजीवा पुण्णं, पावाऽऽसव-संवरो य निज्जरणा ।
बन्धो मुखो य तहा, नवतत्ता हुंति नायद्या ॥ १ ॥
चउदस चउदस बाया, -लीसा बासी अ हुंति बायाला ।
सत्तावनं बारस, चउ नव मेआ कमेणेसि ॥ २ ॥

पद्यभय अनुवाद.

[भगवायरल आदि]

वंदी युगादौश शांति नेभि, पार्श्वं जिनवर वीरने,
परम गुरु गुणुवंत लब्धि-वंत गणुधरने अने;
नवतत्त्वभाषी जैनीं वाणी, ने स्मरी गुरुराजने,
करं पद्यथी भाषाईपे, नवतत्त्वना अनुवादने. (१)

[नवतत्त्वनां नाम अने कथी तेना भेदोनी संख्या]

एव अएव पुण्य पाप आश्रव, तेम संवर निज्जरा,
अथ ने वणीं मोक्ष अे, नवतत्त्वने जणु अरा;
यौद यौद अेतादीस ने, ज्याशी ज अेतादीस छे,
सत्तावन आरज आर ने नव, भेद कथी तास छे. (२)

मूल—एगंविह दुविह तिविहा, चउविहा पंचछविहा जीवा ।
चेयण-तसइयरेहिं, वेय-गई-करण-काएहिं ॥ ३ ॥

प्रथम एवतत्त्व

[संसारी एवोना जुही जुही अपेक्षाअे अेकथी छ प्रकार]

येतना लक्षलुवउ एवो ज, अेक प्रकारना,
त्रस अने स्थावरतणा अे, भेदथी अे जतना;
वेदना त्रलु भेदथी पलु, जलुवा त्रलु जतना,
गतितणा यउ भेदथी छे, एव आर प्रकारना. (३)

इंद्रियना पांये य भेद, एव पांय प्रकारना,
परूपायना भेद करी पलु, जलुवा छ प्रकारना;
अे रीते भेद अपेक्षा, भेदथी संसारीना,
आख्या हुवे कहीशुं ज यौद, स्थानके एवोतणा. (४)

મૂલ—પર્ણિદિય સુહુમિયરા, સન્નિયરપર્ણિદિયા ય સવિતિચડ ।
અપજ્ઞતા પજ્ઞતા, કમેણ ચડદસ જિયદ્વાણા ॥ ૪ ॥

[સંસારી જીવના ૧૪ ભેદ]

સૂક્ષ્મ બાહર ભેદથી બે, જાતના એકેન્દ્રિયો,
અસંજી સંજી ભેદથી બે, જાતના પંચેન્દ્રિયો;
ત્રિવિધ વિકલેન્દ્રિય યુત એ, સાત પણ બે જાતના,
અપર્યાપ્તિ ને પર્યાપ્તિ ભેદે, ચૌદ સ્થાનક જીવના. (૫)

મૂલ—નાળં ચ દંસણં ચેવ, ચરિત્તં ચ તવો તહા ।
વીરિયં ઉવઓગો ય, પઅં જીવસ્સ લક્ષણં ॥ ૫ ॥
આહાર-સરીરિન્દિય-પજ્ઞત્તી આણપાણ-ભાસ-મણે ।
ચડ પંચ પંચ છપ્પિ ય, ઇગ-વિગલા-સન્નિસન્નીણં ॥ ૬ ॥

[૭ પ્રકારે જીવનું લક્ષણ]

જ્ઞાનદર્શન ને વળી, ચારિત્ર તપને વીર્ય ને,
ઉપયોગ એ પશુવિધ લક્ષણ, જીવકેરું જાણુને;

[૭ પર્યાપ્તિઓ]

આહાર પર્યાપ્તિ શરીર ઇન્દ્રિય, શ્વાસોચ્છ્વાસ ને,
ભાષા અને મનની મળી, પર્યાપ્તિ પણ પદ જાણુને. (૬)

[કયા જીવને કેટલી પર્યાપ્તિ હોય ?]

પર્યાપ્તિ પહેલી ચાર એકેન્દ્રિય જીવને હોય છે,
પર્યાપ્તિ પહેલી પાંચ વિકલેન્દ્રિય જીવને હોય છે;
અસંજી પંચેન્દ્રિયને પણ, પહેલી પાંચ જ હોય છે,
પર્યાપ્તિ સઘળી સંજી પંચેન્દ્રિય જીવને હોય છે. (૭)

મૂલ—પર્ણિદિય-ત્તિવલ્લસા-સાઝ દસ-પાણ, ચડ છ સગ અદ્ધ ।
ઇગ-દુ-તિ-ચડરિન્દીણ, અસન્નિ-સન્નીણ નવ દસ ય ॥ ૭ ॥

[સંસારી જીવના ૧૦ દ્રવ્ય પ્રાણ તથા તેની એકેન્દ્રિયાદિમાં સંભાવના]

પાંચ ઇન્દ્રિયને વળી ત્રણ, યોગ શ્વાસોચ્છ્વાસને,
આયુષ્ય એ દશ પ્રાણ પૈકી, ચાર એકેન્દ્રિયને;
પદ સાત આઠ ક્રમે કરીને, હોય છે વિકલેન્દ્રિયને,
અસંજી પંચેન્દ્રિયને નવ, પ્રાણ દશ છે સંજીને. (૮)

(ચાલુ)

રાગ-દ્વેષનો તાત્ત્વિક વિચાર

સંપાદક : મુનિ પુણ્યવિજયજી (સંવિગ્નપાક્ષિક)

જગતની કોઈ પણ વસ્તુને અપનાવવી અથવા પોતાના તરફ ખેંચવી તેને આવૃત્તિ કહે છે તથા કોઈ પણ વસ્તુને દૂર કરવી અથવા તેથી હઠાવવું તેને પરાવૃત્તિ કહે છે. પ્રથમના પ્રકારને રાગ કહે છે, અને બીજા પ્રકારને દ્વેષ કહે છે. આ બંને પ્રકારના રાગદ્વેષ સમ્યક્ પ્રકારે જ્યાં સુધી છૂટતા નથી, ત્યાં સુધી વસ્તુઓના અહણ કરવાથી તથા તેના ત્યાગ કરવાથી એમ બંને પ્રકારે કર્મોનો બંધ તથા તેનો યથાકાળે ઉદય થયા જ કરે છે. કારણ-અજ્ઞાન અને બુદ્ધિ-ના વિભ્રમ ચોગે વસ્તુઓના અહણ અને ત્યાગ બંનેમાં રાગ-દ્વેષ જાળવલ્યમાન બનેલો પ્રવર્તી રહ્યો છે.

વેષ્ટન એટલે બંધાવું, ઉદ્વેષ્ટન એટલે છૂટવું. એ બંને વાતો ત્યાં સુધી બંની રહે છે કે જ્યાં સુધી ચિત્તમાં રાગદ્વેષ વા ઇષ્ટાનિષ્ટ ભાવના-પૂર્વક વસ્તુઓના અહણ-ત્યાગ થયા કરે. અને એને જ જ્ઞાની પુરુષો સંસારપરિભ્રમણ કહે છે. પ્રત્યેક વસ્તુઓના છોડવા-ધરવાની ચિંતામાં નિમગ્ન રહેવું, મૂઢબની કર્મબંધનથી જકડાવું, ઉદયકાળ પ્રાપ્ત થતાં અત્યંત મોહમુગ્ધ ઉન્મત્ત બની દુઃખી થવું અને ઇતસ્તતઃ ભવના પ્રકારે વહ્યા કરવું અર્થાત્ જન્મમરણાદિ ધારણ કર્યા કરવાં એનું જ નામ ભવપરિભ્રમણ છે.

જેમ દહીં મંથન કરવાની ગોળીમાં રહેલા વાંસની રસીના બંને છેડામાંથી એકને પોતા ભણી ખેંચે છે, ત્યારે બીજાને ઢીલો મૂકે છે.

જ્યાં સુધી એ પ્રમાણે કરવામાં આવ્યા કરે ત્યાં સુધી ચક્કરે ચઢેલો વાંસ કદી પણ સ્થિર-પણાને પામતો નથી. એને ખેંચવામાં તેમ ઢીલો કરવામાં બંને પ્રકારે બળ ખર્ચવું પડે છે છતાં વાંસ તો સ્થિર થતો જ નથી. તેમ અજ્ઞાન અને મૂઢતાપૂર્વક વસ્તુને અહણ કરવામાં તેમ તેનો ત્યાગ કરવામાં એમ બંને પ્રકારે આત્મવીર્ય ખર્ચવું પડે છે છતાં આત્મપરિણામ કદી સ્થિર કે શાંત થતો નથી. ખરી વાત તો એ છે કે જો તે વાંસને સ્થિર કરવો હોય તો તેને બાંધેલી બંને છેડાવાળી રસીને છોડી દૂર કરવામાં આવે, અને તો જ તે વાંસ સ્થિર થાય. તેમ જીવ જેટલી એ પરવસ્તુના અહણ ત્યાગની સાવધાનતા રાખે છે, તેટલી પોતે રસપૂર્વક અહણ કરી રાખેલા રાગદ્વેષમય વિકલ્પોના ત્યાગની સાવધાનતા રાખે તો સહેજે આત્મપરિણામ સ્થિર અને શાંત થાય.

રાગ દ્વેષની માત્રા આત્મામાં જ્યાં સુધી બની રહે છે, ત્યાં સુધી કર્મબંધન છૂટવાના અવસરે પણ રાગદ્વેષ વશીભૂત થઈ તે બંધાયા જ કરે છે; અર્થાત્ કર્મબંધન છૂટવા માત્રમાં વાસ્તવિક કલ્યાણ નથી, કારણ કે બંધનું મૂળ કારણ રાગદ્વેષ મોબુદ છે. એક બંધનની નિવૃત્તિ ટાણે બીજા ચિત્રવિચિત્ર બંધનો તુરત તેને જકડી લે છે. તેથી બંધનની ચિર શૃંખલા કદી તૂટતી જ નથી. એમ છૂટવું એ કર્મબંધથી વાસ્તવિક છૂટકારો નથી, કર્મબંધનથી વાસ્તવિક

: રાગ-દ્રેષનો તાત્ત્વિક વિચાર :-

૧૫

છૂટવું હોય તો ઇતસ્તતઃ આત્મપરિણામનું સમણ વા તેના કારણરૂપ રાગદ્રેષને સમ્યક્ પ્રકારે રોકવામાં આવે તો જ કર્મબંધન સર્વથા રોકાઈ જાય. અને તેનો સર્વથી પ્રબળ અને સમ્યક્ ઉપાય યથાર્થ જ્ઞાનપૂર્વક સમપરિણતિમાં સ્થિર થઈ નિઃસત્ત્વ કરવામાં આવે, એને જ સાચી નિર્જરા ભગવાને કહી છે. તે સિવાયની બંધસહભાવિની નિર્જરા તો જગત આખું કરી જ રહ્યું છે.

ગોળીનો વાંસ એક તરફથી છૂટે ત્યારે બીજી તરફથી બંધાય છે. તેનું છૂટવું તે પણ બંધાવા માટે જ વર્તે છે. પણ જો તે વાંસને રસીથી સર્વથા છોડવામાં આવે તો ફરી બંધાતો નથી. તેમ મોહાસક્ત જીવ એક તરફથી પ્રબળ યમનિયમાદિ આચરી છૂટવા માટે પ્રવૃત્તિ કરે છે ત્યારે વ્યક્ત કે અવ્યક્ત રાગદ્રેષાદિ પરિણામે કરી બીજી તરફથી બંધાતો જાય છે. બંધનની નિવૃત્તિના એક નિમિત્ત કારણરૂપ એવા યમ-નિયમાદિપૂર્વક પ્રવર્તનકાળે પણ રાગદ્રેષની માત્રા જીવને કયા પ્રકારે ઉન્માદે ચઢાવી રહી છે તેનું એને ભાન નથી. એ રાગદ્રેષ તજવાના બહાને જીવ કરે છે શું? એક ખૂણેથી નીકળી માત્ર બીજા ખૂણામાં ભરાય છે. બીજા પણ પહેલાના જેવો જ હોય છે. અનાદિ-કાળથી જીવ સમ્યક્ પ્રકારે નિરાવલંબ ઉદાસીન રહી શક્યો નથી કે ઉદાસીન રહેવા તથારૂપ પ્રકારે તેણે પ્રયત્ન કર્યો નથી, એવી સ્થિતિને પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય સમ્યક્ સાધનો સેવ્યા નથી, લોકેષણા, લોકહરીને લોકસંજ્ઞામાં છુદાઈ રહ્યો છે અને તેથી ઉદાસીનતાજન્ય સુખનો અનુભવ પણ તેને નથી. એ સુખનો અનુભવ કે વાસ્તવ્ય શ્રદ્ધા વિના તેનો તથારૂપણે પ્રયત્ન પણ ક્યાંથી હોય? એટલા જ માટે કહેવામાં આવ્યું છે કે મૂઢ અને અજ્ઞાની જીવનો ગ્રહણ અને

ત્યાગ બંને બંધનરૂપણે પ્રવર્તે છે; અર્થાત્ તેનો ત્યાગ એ પણ ગ્રહણને અર્થે છે, અને તેનું ગ્રહણ તે પણ પ્રત્યક્ષ ગ્રહણ જ છે. સારાંશ કર્મબંધનથી છૂટવાનો સર્વથી પ્રધાન અને વાસ્તવિક ઉપાય રાગદ્રેષની સમ્યક્ પ્રકારે નિવૃત્તિ કરવી એ છે; નહિ તો ગજસ્નાનવત્ જીવ નિરંતર દુઃખી અને કર્મપરતંત્ર બન્યો રહે છે.

મોહના ઉદયથી રાગદ્રેષરૂપ પરિણામ જીવને થયા કરે છે જેથી કોઈ વખત અશુભ કાર્યોની પ્રવૃત્તિ તથા શુભ કાર્યોની અપ્રવૃત્તિ (નિવૃત્તિ) આત્માને વર્તે છે, અને કદાચિત્ શુભ કાર્યોની પ્રવૃત્તિ તથા અશુભ કાર્યોની અપ્રવૃત્તિ (નિવૃત્તિ) જીવ કરે છે પણ એવી મોહગર્ભિત પ્રવૃત્તિ-નિવૃત્તિવડે શુભાશુભ બંધનની વૃદ્ધિ હાનિ જીવ અનંત કાળથી કરતો આવ્યો છે. મોહોદય ક્ષીણ થવાથી વા અત્યંત મંદ થવાથી તત્ત્વજ્ઞાન નિર્મળપણાને પામે છે તથા એ સમ્યક્ તત્ત્વજ્ઞાનના પ્રસાદથી આત્મ ઉપયોગ મોહોદય પ્રત્યે આળસે છે-નિરસપણાને ભજે છે; જેથી વિજ્ઞાનરૂપ શુદ્ધોપયોગની પ્રવૃત્તિ તથા શુભાશુભ ભાવોની અપ્રવૃત્તિ અર્થાત્ નિવૃત્તિ સહેજે થાય છે અને એવી પ્રવૃત્તિ-અપ્રવૃત્તિવડે સર્વ કર્મ સંસ્કારના આત્યંતિક ક્ષયરૂપ નિર્વાણ દશાને જીવ સંપ્રાપ્ત થાય છે.

પ્રથમ બંધ અને આત્મા ઉભયમાં અનાદિ કાળથી તેના સ્વરૂપની વાસ્તવિક પ્રતીતિપૂર્વક જીવને ભેદ જ પડ્યો નથી, છતાં માત્ર અનુપયોગ પરિણામે બંધ અને આત્મા જુદા છે, એમ કથન માત્ર જીવ ગાયા કરે છે અને એવી અજ્ઞાન મનોદશા યુક્તપણે કરેલી પ્રવૃત્તિ-અપ્રવૃત્તિવડે બંધનની વાસ્તવિક નિવૃત્તિ ક્યાંથી હોય? બંધ, બંધહેતુ, બંધક્ષણ અને બંધ-સ્વામી એના વાસ્તવિક સ્વરૂપને સમજ્યા

શ્રી જૈનાગમ નિયમાવલી

લેખક : આ. શ્રી વિજયપદ્મસૂરિજી મહારાજ

૧ અનુત્તર વિમાનના પાંચ વિમાનો પૈકી પૂર્વાદિ ચારે દિશામાં રહેલા વિમાનના દેવો પોતાનું આયુષ્ય પૂર્ણ થયા બાદ અનન્તર લવમાં (તે પછીના તરતના લવમાં) નિશ્ચયે કરીને ઉચ્ચકેટિનો મનુષ્ય જ થાય-અહીં આયુષ્યનો બંધ પડ્યો હોય. તો તે વૈમાનિક દેવ જ થાય તેઓ તિર્યંચ, નારકી, ભુવનપતિ, વ્યંતર, જ્યોતિષ્કદેવ ન જ થાય.

૨ સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનના દેવો નિશ્ચયે કરીને એકાવતારી જ હોય. તેમનું જઘન્યથી કે ઉત્કૃષ્ઠથી આયુષ્ય તેત્રીસ સાગરોપમનું જ

વગર તથા બંધ અને બંધફળથી વિરક્ત ચિત્ત થઈ સ્વસ્વરૂપને વિષે અપૂર્વ પ્રેમ ઉદ્ભવ્યા વગર અનાદિ બંધનની આત્યંતિક નિવૃત્તિ હોય જ નહિ. તેથી જ કહેવામાં આવ્યું છે કે-અજ્ઞાન અને રાગદ્રેષયુક્ત પરિણામે કરેલી પ્રવૃત્તિ તો બંધનું કારણ થાય એ તો નિશ્ચિત છે, પણ તેવા પરિણામે કરેલી નિવૃત્તિ પણ બંધનું કારણ થાય છે, જ્યારે આત્મપરિણતિયુક્ત સમ્યગ્જ્ઞાન પરિણામે કરેલી પ્રવૃત્તિ તથા નિવૃત્તિ બન્ને મોક્ષનું કારણ થાય છે એ એક તત્ત્વજ્ઞાનપૂર્વક આત્મદશાનું અપૂર્વ માહાત્મ્ય છે.

(લેખક કહે છે કે હું આવી સ્થિતિને અનુભવતો નથી.)

હોય. તેટલું આયુષ્ય પૂર્ણ થયા બાદ ઉત્તમ મનુષ્યપણું પામે. અહીં મોક્ષમાર્ગની નિર્મળ સાધના કરીને જરૂર સિદ્ધ થાય.

૩ તમામ ઇંદ્રો સમ્યગ્દષ્ટિ જ હોય. એટલે જેમ ઇંદ્ર સિવાયના દેવોમાં કેટલાએક દેવો સમ્યગ્દષ્ટિ હોય, ને કેટલાએક દેવો મિથ્યાદષ્ટિ પણ હોય. આમ બે વર્ગ હોય છે, તેમ ઇંદ્રોમાં બે વર્ગ હોય જ નહિ.

૪ અનુત્તર વિમાન દેવપણું સમ્યગ્દર્શનાદિ-ત્રણેની એકઠી નિર્મલ સાધના કરવાથી જ મળી શકે.

૫ જન્મની અપેક્ષાએ દેવીઓ ઉત્પત્તિ-ભુવનપતિ વ્યંતર જ્યોતિષી દેવલોકમાં તથા બાર દેવલોક પૈકી પહેલા બે દેવલોકમાં હોય-તેથી આગળના દેવલોકમાં ન હોય.

૬ દેવલોકમાં દેવોનું આયુષ્ય જઘન્ય પણ હોય, ને ઉત્કૃષ્ઠ તથા મધ્યમ પણ હોય, પરંતુ ઇંદ્રોનું આયુષ્ય ઉત્કૃષ્ઠ જ હોય.

૭ યુગલિયાળવો મરણ પામીને તરતના લવમાં દેવ જ થાય-ખીજી ગતિમાં ન જાય.

૮ દેવો અને નારકી પછીના અનન્તર લવમાં અનુક્રમે દેવપણું નારકપણું પામી શકે જ નહિ.

૯ છ-પર્યાસિઓમાં શરુઆતની ત્રણપર્યાસિઓ પૂરી કર્યા વિના પરલવનું આયુષ્ય ન જ બંધાય-એમ શ્રી પ્રજ્ઞાપના સૂત્રની ટીકામાં કહ્યું છે.

૧૦ અલબ્ય જીવોને એક મિથ્યાદષ્ટિ ગુણ-સ્થાનક નામનું પહેલું ગુણસ્થાનક જ હોય.

૧૧ મિશ્રદષ્ટિ જીવો (ત્રીજા મિશ્રગુણ-સ્થાને રહેલા જીવો) તે સ્થિતિમાં (મિશ્ર ગુણસ્થાનકે) મરણ પામે જ નહિ.

૧૨ બાહર અગ્નિકાય મનુષ્યલોકમાં જ હોય.

૧૩ કોઈપણ શત્રુ, દેવ અથવા વિદ્યાધર રાજા વગેરે સાત-જણાંનું સંહરણ કરી શકે જ નહિ. તે સાત જણાં આ પ્રમાણે જાણવા: ૧-સાધ્વી, ૨-વેદ મોહનીયના ક્ષય કરનાર મુનિરાજ, ૩-પરિહાર વિશુદ્ધિ ચારિત્રવંત મુનિરાજ, ૪-ચૌદપૂર્વના જ્ઞાની મુનિરાજ, ૫-સાતમા અપ્ર-મત્ત ગુણસ્થાનકે રહેલા મુનિરાજ, ૬-પુલાક લઙ્ઘિવંત મુનિરાજ, ૭-આહારક લઙ્ઘિવાળા મુનિરાજ.

૧૪ સંયમધારક લબ્ય જીવોને જ મન:પર્ય-વજ્ઞાન પ્રકટે.

૧૫ જેઓ સિદ્ધિપદને પામ્યા, તેઓ નિશ્ચયે કરીને લબ્ય જ હતા, એમ સમજવું. (અધ્યાત્મસારમાં)

૧૬ હું લબ્ય હોઈશ કે અલબ્ય? આવો વિચાર જેને થાય, તે નિશ્ચયે કરી લબ્ય જીવ જ હોય; કારણ કે અલબ્ય જીવને તેવો વિચાર આવે જ નહિ. એમ શ્રી આચારાંગ સૂત્રની ટીકામાં કહ્યું છે.

૧૭ જેઓ પરમાવધિજ્ઞાનને પામ્યા, તેઓ અન્તમુહૂર્તમાં જરૂર કેવલજ્ઞાન પામે જ, એમ શ્રી ભગવતી સૂત્રના અઢારમા શતકના આઠમા ઉદ્દેશાની ટીકામાં શ્રી અભયસૂરિ મહારાજે જણાવ્યું છે.

૧૮ સાસ્વાદન સમ્યગ્દષ્ટિ જીવો લઙ્ઘિ અપર્યાપ્તપણે ઉપજે જ નહિ; કારણ કે લઙ્ઘિ

અપર્યાપ્ત જીવો બહુ સંકિલ્પ (પડતા) પરિ-ણામવાળા હોય છે.

૧૯ ક્ષપકશ્રેણિ કરવાનો પ્રસંગ લબ્યજીવને જિહ્વગીમાં એકજવાર પ્રાપ્ત થાય.

૨૦ જિહ્વગીમાં ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ તથા ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ અનેકવાર પામી શકાય, પણ ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ એકજવાર સંપૂર્ણ લવચકમાં પામી શકાય.

૨૧ અગીઆરમું ઉપશાંતકષાય વીતરાગ છન્નસ્થ ગુણસ્થાનક છે. અહીં આવેલા લબ્ય જીવો આયુ:ક્ષયે કે ગુણસ્થાનકનો કાળ પૂરો થવાથી જરૂર નીચેના ગુણસ્થાનકોમાં આવે છે; એટલે કષાયોદયાદિ કારણે જરૂર નીચેના ગુણ-સ્થાનકોમાં આવે છે.

૨૨ બીજા સાસ્વાદન સમ્યગ્દષ્ટિ ગુણસ્થાનકે રહેલા જીવો મિથ્યાત્વ મોહનીયનો ઉદય થતાં જરૂર પહેલાં મિથ્યાદષ્ટિ ગુણસ્થાનકે આવે છે.

૨૩ મિશ્ર તથા દેશવિરતિ વગેરે ૧૧ ગુણ-સ્થાનકોનો ત્યાગ કરીને જ જીવો પરલવમાં જાય છે. એમ શ્રી લોકપ્રકાશ, સર્ગ ત્રીજો, શ્લોક ૭૮ માં કહ્યું છે.

૨૪ વિજહગતિમાં, કેવલીસમુદ્ઘાતમાં, ત્રીજા, ચોથા, પાંચમા સમયે અને અયોગી અવસ્થામાં (ચૌદમા અયોગી કેવલીગુણસ્થાનકે) સિદ્ધ-પણામાં અનાહારકપણું જ હોય.

૨૫ ત્રીજા-બારમા-તેરમા ગુણસ્થાનકે કોઈ જીવ મરણ પામે જ નહિ.

૨૬ દશપૂર્વી તથા તેથી અધિક પૂર્વોના જ્ઞાનવાળા મહાપુરુષો નિશ્ચયે સમ્યગ્દષ્ટિ જ હોય.

૨૭ પ્રમાદ રહિત-વિવિધ પ્રકારની આત્મિક ઋદ્ધિવાળા સંયમધારી લબ્ય જીવોને જ ચોથું મન:પર્યવજ્ઞાન પ્રકટ થાય એમ વિશેષાવશ્યકમાં કહ્યું છે.

૨૮ ૧ દેવોના સ્વામી તમામ ઈંદ્ર મહારાજાઓ, ૨ પાંચે અનુત્તર વિમાનમાં (વિજય-વૈજયંત-જયંત અપરાજિત-સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનમાં) રહેનારા દેવો, ૩ તેસઠ શલાકા પુરુષો (૨૪ તીર્થંકર, ૧૨ ચક્રવર્તીઓ, ૬ વાસુદેવ, ૬ પ્રતિવાસુદેવ, ૬ બલદેવ). ૪ નવ નારદનાજીવો, ૫ શ્રી કેવલીભગવંતે તથા ગણધરભગવંતે જેમને દીક્ષા આપી છે તે પુણ્યશાળી જીવો, ૬ શ્રી તીર્થંકર દેવના હાથે અપાતા વાર્ષિક દાનના પદાર્થને મેળવનારા જીવો, ૭ પ્રવચનના અધિષ્ઠાયક દેવો તથા દેવીઓ, ૮ લૌકાંતિક દેવો, ૯ ત્રાયસ્ત્રિંશક દેવો, ૧૦ અસુરકુમાર નિકાયના પરમાધામી દેવો (પરમાધાર્મિક દેવો), ૧૧ તમામ યુગલિયા મનુષ્યો, ૧૨ સંલિન્નશ્રો-તોલબ્ધિના ધારક જીવો, ૧૩ પૂર્વધરલબ્ધિવંત જીવો, ૧૪ આહારકલબ્ધિવંત જીવો, ૧૫ પુલાકલબ્ધિવંત જીવો, ૧૬ મતિજ્ઞાનાદિલબ્ધિ વાળા જીવો. ૧૭ સુપાત્રદાનનો લ્હાવો લેનારા જીવો, ૧૮ સમાધિમરણને પામનારા જીવો, ૧૯ જંઘાચારણ મુનિવરો, ૨૦ વિદ્યાચારણ મુનિવરો, ૨૧ મધ્યાશ્રવલબ્ધિવાળા જીવો, ૨૨

સર્પિરાશ્રવ લબ્ધિના ધારક જીવો, ૨૩ ક્ષીરાશ્રવ-લબ્ધિવાળા જીવો, ૨૪ બારમા ક્ષીણ કષાય વીતરાગ છદ્મસ્થગુણસ્થાનકે રહેલા જીવો, ૨૫ જે પાષાણ (આરસના પથ્થર વગેરે) વગેરેથી શ્રી તીર્થંકરાદિની પ્રતિમા બનાવી શકાય, તેવા પૃથ્વીકાયાદિના જીવો, ૨૬ ચક્રવર્તીના ચૌદ રત્નના જીવો, ૨૭ વિમાનના અધિપતિ દેવો, ૨૮ ઔપશમિક-ક્ષાયોપશમિક-ક્ષાયિક લાવના સમ્યક્ત્વાદિના ધારક જીવો, ૨૯ શ્રી પ્રભુદેવની અનુભવગર્ભિત લક્ષિતના કરનારા પુણ્યશાળી જીવો, ૩૦ સાધર્મિક વાત્સલ્યના કરનારા જીવો, ૩૧ સંવિજ્ઞપણાને પામેલા જીવો, ૩૨ શુદ્ધપાક્ષિક જીવો, ૩૩ દ્રવ્ય તીર્થંકરના માતાપિતાઓ, ૩૪ યુગપ્રધાન મહાપુરુષો, ૩૫ શ્રી આચાર્યપદ વગેરે દશ પદને ધારણ કરનારા જીવો, ૩૬ પારમાર્થિક સદ્ગુણોને ધારણ કરનારા જીવો, ૩૭ અનુબંધદયા-હેતુદયા-સ્વરૂપદયાના પાલન કરનારા જીવો. આ તમામ જીવો ભવ્ય હોય એમ શ્રી અભવ્યકુલકાદિમાં કહ્યું છે.

(આહુ)

સામાન્ય જિન સ્તવન.

(રાગ-ગુજર ગયા વહ જમાના કૈસા) (ફિલ્મ-ડૉક્ટર)

ચમક રહા તન પ્રભુકા કૈસા...!
આનંદકેરી બહાર હી જીસમેં, ચમક રહા તન પ્રભુ કા કૈસા...!
નયન કેરે તારે જીસમેં, પરમ પ્રશમ રસ ઝીલતે હૈ;
મુખ શરી દીપે ઉમદા દિલાવર, જિસસે મુખ મુખ પાના—ચમક...૧
જિનકા નહિં મુકાબલા જગમેં, ઇંદ્રોસે ભી પૂજિત હૈ;
ઐસા જિણુંદા અનોખા, જિસસે ભવદુઃખ સભી હટાના—ચમક...૨
ચહી મુકાની નાવ તુમહારા, તારનેવાલે તારેંગે;
નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ કે સાંધ, જિનજી ને દિલ લાયેંગે—ચમક...૩

—મુનિરાજશ્રી દક્ષવિજયજી મહારાજ.

“જીવન-સાફલ્ય”

લેખક: મુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.

વિશ્વની આ રંગભૂમિ ઉપર અનેક પ્રકારના મનુષ્યો અગમ્યની કોઈ પણ દિશાઓથી આવી અગમ્યને રસ્તે પોતાનો કેમ પૂરો કરી ચાલ્યા જાય છે. વિવિધ પ્રકારના આ મનુષ્યો વિધ-વિધ રંગે રંગાઈ, એ રંગમાં મસ્ત બની, જિંદગીનું ખરું ધ્યેય-ખરું કર્તવ્ય ભૂલી જઈ જિંદગીના નશ્વર સુખને શાશ્વતું સુખ માની તેમાં ગાંડાઘેલા બને છે. તે પ્રાપ્ત કરતાં પોતાની આખી જિંદગી વેડફી દે છે. પોતાનું લક્ષ-ખિન્દુ ભૂલી જઈ અવળે પંથે વળે છે. માત્ર કોઈ વિરલ જ જિંદગીનું રહસ્ય સમજી પોતાના આત્માને પરમાત્મસ્વરૂપમાં આણે છે.

આવા બે પ્રકારના મનુષ્યો બે પ્રકારની જિંદગી વ્યતીત કરતાં આપણે જોઈએ છીએ. એક શ્રેયસ્સુનો માર્ગ ગ્રહણ કરે છે તો બીજો પ્રેયસ્સુનો માર્ગ લે છે. શ્રેયસ્સુનો માર્ગ એ ધર્મ-માર્ગ છે. આ ધર્મમાર્ગે જનારા શાશ્વતા સુખ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. જેમ ગુલાબના પુષ્પને મેળવતાં પહેલાં કંટકથી વિધાવું પડે છે તેમ આ અખંડ સુખની પ્રાપ્તિ પણ શિરને સાટે જ થાય છે. જગતમાં સાચી શાન્તિના સ્થાપકો શ્રી મહાવીર પરમાત્માના દર્શાવેલા માર્ગે અનુસરનાર જ પોતાનો આત્મા ઉચ્ચ બનાવી શકે છે; નહિ કે તેમના સિદ્ધાન્તોનું અંધ અનુકરણ કરવાથી તો યંત્રવત્ પાલન કરવાથી. આવા મહાત્માઓએ આપણા જડ-અજ્ઞાન હૃદય પર જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશ ફેંકી આપણામાં ચેતન રેડ્યું. તેઓએ પોતાની ફરજ અદા કરી.

પછી કયો માર્ગ ગ્રહણ કરવો એ તો આપણા જ મનની વાત રહી. સૂર્ય પ્રકાશે છે તેથી માણસોએ વિચારવાનું કે આપણે હવે કયે રસ્તે જવું? ધર્મ એ સત્ય છે. સત્ય હમેશાં અમર છે, પછી ભલે આપણાં આ ચર્મચક્ષુઓથી અધર્મ-ધર્મ દેખાતો હોય. પરંતુ ક્યાં આપણને ધર્મને માર્ગે જવાની ત્વરા છે? “મતાનુગતિકો લોકઃ”—એ જ અત્યારે આપણો ધર્મ થઈ પડ્યો છે. આપણે મૂળને છોડી ડાળાને વળગી રહ્યા છીએ. કુસકા-માંથી ઓઢન શોધવા પ્રયત્નો આદરી રહ્યા છીએ. ખરો ધર્મ તો નીતિમય પ્રમાણિકપણે જીવન વ્યતીત કરવામાં છે, બ્રાતૃભાવ અને દયાભાવ રાખવામાં છે, સંયમ અને ચારિત્ર્યનું પાલન કરવામાં છે. ધર્મનું મૂળરૂપ તે આજ. આ ગુણો સિવાય બીજી બધી કિયાઓ અને સાધનાઓ નકામી છે. આજ ધર્મ “સ્વરૂપમ-વ્યસ્ય ધર્મસ્ય ત્રાયત્તે મહતો મયાત્” એ સૂત્રને સિદ્ધ કરી શકે છે. બીજા પ્રેયસ્સુને માર્ગે જનાર આ સ્થૂલ શરીરના પૂતળી હોય છે. તેઓ તેને કેમ સુંદર બનાવવું? અને દુનિયાના જુદા જુદા પ્રકારના ભોગવિલાસો કેમ સારી રીતે ભોગવાય તેના જ વિચારમાં ને વિચારમાં જ આખી જિંદગી વ્યતીત કરે છે. પોતાના જીવનને ધૂળમાં રોળી નાખે છે. તેઓ ખાવાંને માટે જીવે છે. જીવવાને માટે ખાતા નથી. “યાવ-જીવં સુખં વસેત્” એ જ તેમનો જીવનમંત્ર હોય છે. એને જ તેઓ “જીવનનું સાફલ્ય”

આ.ચા.યં .. અ.મ.ર.કી.તિ

[૩]

લેખક : મોહનલાલ દીપચંદ ચોક્સી.

દેવીભક્ત માણિકદેવે રાજવી પદ્મનાભને સર્વ અનર્થનું મૂળ દિગંબર સાધુ જ છે એમ ઠસાવ્યું હતું, તે સાધુ અન્ય કોઈ નહીં પણ આચાર્ય અમરકીર્તિ પોતે જ હતા.

જ્યારથી તેઓશ્રીએ વૃદ્ધ સાધુના મુખથી મલ્લિપુરનો વૃતાન્ત સાંભળ્યો ત્યારથી જ તેમણે એ સ્થળમાં જઈ પુનઃ એકવાર અહિંસાનો વિજયધ્વજ ફરકાવવાનો નિશ્ચય કરી લીધો હતો.

માને છે. આ બિચારા પામર માનવો સંસારના અગણિત રસ લૂંટવામાં એટલા તો મગ્ન બની ગયા હોય છે કે તેઓને એટલું પણ ભાન નથી હોતું કે *All that glitters is not gold* ('પીળું એટલું સોનું નહિ').

જેને આપણે મજા માનીને વળગી રહ્યા છીએ તે જ વસ્તુઓ દુઃખથી ભરપૂર છે-તે જ દુઃખ છે. આપણે માર્ગ ભૂલ્યા છીએ. આપણને ત્યારે જ આનંદ પડે કે જ્યારે આપણે રાગ, દ્વેષ, મોહ, શોક વિગેરે દ્વંદ્વોથી દગ્ધ થયેલો આત્મા શાન્તિ પામે ત્યારે જ તે પરમાત્મ-સ્વરૂપમાં આવશે. આર્યધર્મના સિદ્ધાંતો જીવનસાક્ષ્ય ઉપર રચાયેલા છે. મૈત્રી, કરુણા, પ્રમોદ, અને માધ્યસ્થ ભાવના પરમાત્મસ્વરૂપ બનાવવાનાં પરમ ઉપાયભૂત છે. જેટલા અંશે ભાવના ઓછી તેટલા અંશે જીવનસાક્ષ્યમાં મંદતા સમજવી.

વિહારની દિશાનો માર્ગ મલ્લિપુર નિયત થયાનું શ્રવણ કરતાં જ ઉપાસકવર્ગમાં આકાશમાંથી એકાએક વિજળી પડતાં જે જાતનો ફોલ પ્રગટે એવો ગભરાટ ઉઠ્યો હતો. મલ્લિપુરનો સ્વામી કાળીભક્ત બની ગયો છે અને વાર-કવારે માતાના સ્થાનકમાં જીવતાં પશુઓનાં બલિ ચઢે છે એ વાત આસપાસના પ્રદેશમાં તો જાણીતી હતી, પણ દિવસોના વહેવા સાથે અતિ દૂર સુધી પથરાતી હતી. એ નગરમાં વસનાર અહિંસા ધર્મીઓની દશા પાંજરે પડેલા પોપટ જેવી જ લેખાતી. દયાના ઉમદા ગુણ સંબંધી ધ્યાન કરનાર કોઈ સંત કે વિક્ષાન ભાગ્યે જ એ ભૂમિ પર ટકી શકતો. પુરોહિત માણિક્યદેવની નજર ન પડી હોય ત્યાં સુધી જ એ સુરક્ષિત ગણાતો. એકવાર ઉખેડી નાંખવાનો એ મનમાં નિશ્ચય કરતો એટલે ખેલ ખલાસ. હરકોઈ રીતે ન્યાય-અન્યાય જોયા સિવાય રાજ પદ્મનાભને વાત એવી રીતે ઠસાવતો કે પેલી વ્યક્તિની સાચી હકીકત પણ રાજાને સાંભળવી ગમતી નહીં. પૂલરીએ જે ભરમાવ્યું હોય એ સાચું માની તે પગલા ભરતો. આંધળી ભક્ત ખરા-ખોટાનો વિવેક સમજવા દેતી નહીં! 'ટકે શેર ખાળ ને ટકે શેર ભાજી' જેવો ઘાટ થઈ પડતો. જે સ્થાનનું વાતાવરણ આ પ્રકારનું હતું અને જ્યાં માણિક્યદેવના પાસા પોખાર પડતાં ત્યાં પગલા માંડવાની હામ કોની આલે? બળતી આગમાં ફૂદી પડવા જેવું વિકટ કાર્ય હતું. પણ

“ તારે કી જ્યોત મેં ચંદ છૂપે નહીં,
સૂર છૂપે નહીં બાદલ છાયો;”

એ કવિત અનુસાર આચાર્ય અમરકીર્તિથી આ કેમ સહું જાય ? હિંસા ડાકિની સ્વછંદતાથી મલ્લિપ્રભુના દેવાલય સામે જ અહુર્નિશ નાચ કરતી હોય અને અહિંસા જેવા અનુપમ ધર્મને વરેલો પોતાના સરખો સાધુ મોઝૂદ હોય છતાં એ સામે આંખ સરખી ન માંડે એ સંભવે જ શી રીતે ? પોતાની સઠળ શક્તિ ખરચીને પણ એ ભયાનક અત્યાચાર નિવારવો એ જ પ્રથમ ધર્મ. કદાચ એ અર્થે દેહના બલિદાન દેવા પડે તો તે પણ સહી આવા અડગ નિશ્ચયને વરેલા આચાર્ય ભક્તોના કલરવને નમતું ક્યાંથી આપે ? વિહારની દિશા જરા પણ ફેરવી નહીં. માર્ગમાં આવતાં સ્થળોની ઉપેક્ષા કરી, અને મલ્લિપુરવાસી જનોની વિનંતી ન હોવા છતાં ચોમાસું ત્યાં વ્યતીત કરવાનો નિરધાર કર્યો. આ વાત થોડા સમયમાં ચોતરફ પ્રસરી ગઈ. મલ્લિપુરની નજીકમાં આવેલ ચંપાનગરનો રાજા કર્ણુદેવ કે જે જૈનધર્મનો ચુસ્ત ઉપાસક હતો અને કયા-ધર્મ પ્રતિ બહુમાન ધરાવતો હતો એણે પોતાના પાટવીકુંવર મહેન્દ્રને પોતાને આંગણે પધારવા અને ચોમાસું કરવાના વિનંતીપત્ર સહિત આચાર્ય પાસે મોકલ્યો. વિશેષમાં કહેવડાવ્યું કે- “કાળી માતાનું મંદિર ચાતુર્માસ માટે નિયત કરેલ સ્થળથી બહુ દૂર નથી. ઉક્ત મંદિરમાં પ્રતિદિન ચઢતાં ભોગથી આપને ધર્મકાર્યમાં અંતરાય પડશે. વળી આશ્વિન માસમાં તો એ સ્થળે હજારો બકરાનો બલિ ચઢશે, જે આપ સરખા કૃપાળુ સંતથી જોયો પણ નહીં જાય. મારી નગરીમાં સુખેસમાધે ચોમાસું વ્યતીત થશે અને આપ સરખાના પગલા અમારે આંગણે થવાથી હું તેમજ મારી પ્રજા પણ હર્ષિત થઈ અમારા જીવનને ધન્ય માનીશું. ” “ કાર્ય સાધ્યામિ વા

દેહં પાતયામિ. ’ એ એક જ ઉત્તર મુનિશ્રી તરફથી મળ્યો અને વધારામાં તેમણે કહ્યું કે- ‘કુમાર મહેન્દ્ર, ચંપાનગરીમાં આવવા માટે અન્ય કંઈ વાંધો છે જ નહીં, પણ એ તો ભાવિના હાથની વાત કહેવાય. અત્યારે તો એક જ નિરધાર કરી મેં વિહારરૂપી ઊંટડો મલ્લિપુરની દિશામાં ફેરવ્યો છે. પવિત્ર એવા શ્રી મલ્લિનાથ પ્રભુના પ્રાસાદ સમિપ, કાળી માતાના મંદિરમાં જે હિંસાની હુતાશની પ્રબલિત થઈ ચૂકી છે તેને ક્યાં તો અહિંસારૂપી અમીવર્ષણથી ઠારી દેવી અને પુનઃ કરુણા સરિતાને એ સ્થાનમાં વહેવડાવવી અથવા તો આ દેહ સુદ્ધાં એમાં ધરી દઈ જીવનને ધન્ય લેખવું. ‘ સાચને આંચ ’ આવતી નથી એ સૂત્રનો સંધ્યારો લઈ, યાહોમ કરી મેં ઝુકાવ્યું છે એમાં મીન-મેળ થનાર નથી જ. આચાર્યશ્રીના આ નિશ્ચયની જાણ થતાં જ મહેન્દ્ર પાછો ફર્યો અને એ સારોયે વ્યતિકર રાજવી કર્ણુદેવને કહી સંભળાવ્યો ત્યારે એને પણ અતિશય દુઃખ થયું.

મલ્લિપુરના રાજ્યનો પોતે પડોશી હોવાથી, રાજા પદ્મનાભના સ્વભાવ તેમજ વર્તવથી તે માહિતગાર હતો. અપુત્રીયા નૃપને કુંવરીના જન્મ પછી કાળીદેવી ઉપર કેવી સજ્જડ શ્રદ્ધા બેઠી છે એ વાત એની ધ્યાન બહાર નહોતી. પુરોહિત માણિક્યદેવ કેવું પ્રપંચી પૂતળું છે અને વળત આવ્યે કયું કુકર્મ તે નહીં આદરે એ કળવું મુશ્કેલ હતું. પ્રથમ તકે એને સ્પષ્ટ ભાસ્યું કે એ પિશાચ જરૂર સૂરીજીને મહાન સંકટમાં ઉતારવાનો. આચાર્યશ્રીની અહિંસા કારગત થાય તે પૂર્વે કંઈ કંઈ જાણો એ પાથરવાનો. પણ જ્યાં સંતનો નિરધાર અફર ત્યાં શું થાય ? પડોશીના રાજ્ય સાથે વૈર-વિરોધ કરવો એને પાલવે તેવો હતો જ નહીં. વળી જ્યારથી પદ્મનાભે કાળી માતાની સ્થાપના કરી, મંદારગિરિની પવિત્રતામાં મશીનો ડાઘ

લગાવ્યો ત્યારથી કર્ણદેવે આ સ્થાનને પોતાની સ્મૃતિમાંથી દેશવટો દર્ધ દીધો હતો. દેવના દર્શન અર્થે પણ તે કોઈવાર આવ્યો નહોતો. પણ જ્યારે શુરુદેવે નિશ્ચય કરી ત્યાં પગ મૂક્યો અને જીવના જોખમે પણ એકવાર અહિંસા દેવીની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા કરવાની પોતાની મનીષા પ્રગટ કરી ત્યારે જિનદેવના ઉપાસક તરીકે, શુરુજીના ભક્ત તરીકે, એની પણ કંઈ ફરજ હોવી તો જોઈએ એ પ્રશ્ન ઉદ્ભવ્યો. તરત જ નિશ્ચય કર્યો કે ખાનગી રીતે કુમાર મહેન્દ્રને આચાર્ય પાસે અવારનવાર બીજે ત્રીજે દિને મોકલવો અને ત્યાં પ્રવર્તી રહેલી સ્થિતિથી સદા માહિતગાર રહેવું. વળી શુરુજી ભલે પર્યુષણ પર્વ ત્યાં કરે પણ પછીથી તેમને આ તરફ નિકળી આવવાની વિનંતી આગ્રહપૂર્વક કરવી. આશ્વિન માસની નવરાત્રીમાં તો એ ઘૃણાપૂર્ણ સ્થાનકનો અવશ્ય ત્યાગ કરાવવો.

આ તરફ વિદ્વાન સાધુ અમરકીર્તિના પુનિત પગલાંથી મંદાર ટેકરી પુનઃ એકવાર ગર્જી ઊઠી. મલિલપુરમાં જૈન ધર્મના જે ઉપાસકો હતા એમનામાં સૂરિજીની સંચોટ અને સરળ વાણીથી અનેરો ઉત્સાહ જન્મ્યો. અહિંસાના આણુમૂલા ગુણ માટે-એના પ્રચાર અર્થે-એનું રહસ્ય યથાર્થ સમજાય તે સારું કાર્યવાહી હાથ ધરવા

અંગે અવનવો જોમ પ્રગટ્યો. વિશાળ મંડપ ઊભો કરવામાં આવ્યો અને દેશના ને જાહેર સમારંભનું રૂપ અપાયું. ધીમે ધીમે શ્રોતાઓની સંખ્યા વધતી જ આલી. એમાં અંતરાળે આવતાં રાજકુમારના ચાર અર્ધો જોડેલા રથે અભયબી ફેલાવી. પર્યુષણ યાને દશ લક્ષણ પર્વના આગમન શરૂ નહોતાં થયાં તે પૂર્વે તો મલિલપુરની જનતામાં કોઈ નવીન ચેતના પ્રકટી ઊઠી. કાળીદેવીના લોગમાં કુદરતી રીતે જ ચોટ આવ્યો. આ જમાવટ રાજના કાને પહોંચી નહોતી, પણ માણિકદેવથી અબાણી નહોતી રહી. એને આ સાધુ ભયંકર ભાસ્યો. તેથી જ એ દેવીના સંદેશ સારું પક્ષનાભને તેડી લાવ્યો. એ પાછળ આ સાધુને અહીંથી કોઈ પણ યત્ને ઉખાડવાની અને પોતે જમાવેલ સ્થાનને નિર્ભય કરવાની એની તમન્ના હતી.

‘માણસ ધારે કંઈ અને કુદરત કરે કંઈ બીજું’ એ ક્યાં દુનિયાદારીથી અબાણ્યું છે ! અયોધ્યાની પ્રજાએ સૂતી વેળાએ બીજે દિને શ્રી રામનો રાજ્યાભિષેક થવાનો છે એવું સાંભળ્યું હતું, પણ જ્યારે પ્રભાતે આંખ ઉઘાડી ત્યારે રાજ્યગાદીને સ્થાને વનવાસ નિહાળ્યો. વિધિના રાહ ન્યારા હોય છે ! મલિલપુરમાં કંઈ જુદું જ બન્યું. તે હવે પછી.

(ચાલુ)

આત્મસિક્ક કર્તવ્ય

લેખક : મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ.

આજે યોમાસી ચૌદશ છે. ઘણા મહાનુભાવો વ્રત, નિયમ, ઉપવાસ, પૌષ્ઠાદિ કરી આત્મકલ્યાણનાં સાધનો પ્રાપ્ત કરી આત્મવિકાસના માર્ગે આગળ વધે છે. આત્મસિક્કમાં ખેડૂતો પણ ખેતી કરી, બીજ વાવી તેનું ઉત્તમ ફળ પ્રાપ્ત કરે છે, તેમ દરેક મુમુક્ષુની ફરજ છે કે આત્મસિક્કમાં ફરસદ મેળવી, પ્રમાદ દૂર કરી ધર્મબીજનું રોપણ કરે. દરેક મહાનુભાવોએ એટલું યાદ રાખવું જરૂરી છે કે ‘જેનું વાવે તેવું લણે.’ આપણે ધર્મસંસ્કાર, ધર્મશિક્ષણનાં જેવાં સાધનો વાપરશું તેવો આત્મિક લાભ થવાનો છે. એટલા જ માટે શાસ્ત્રકાર મહારાજ આત્મસિક્ક કર્તવ્યમાં નીચેનાં કાર્યો અવશ્ય કરવાનું સૂચવે છે.

“સામાયિકાઽવશ્યકપૌષધાનિ,
દેવાર્ચનસ્નાત્રવિલેપનાનિ ।

બ્રહ્મક્રિયાદાનતપોમુરવાનિ,

મઘ્યાશ્વતુર્માસિકમંડનાનિ ॥

આ શ્લોકનું વિવેચન કરતાં પહેલાં ગૃહસ્થોએ આત્મસિક્કમાં શું છોડવું જોઈએ તે જોઈ લઈએ.

આત્મસિક્કમાં વરસાદને અંગે છવેતપતિ, ધાસ વગેરે ઘણાં થાય છે; માટે પ્રવાસ બંધ કરવો ઉચિત છે. ગાડાં, બળદ, ઘોડાગાડીઓ તથા અન્ય વાહનોદ્વારા જેમ અને તેમ પ્રવાસ અલ્પ; અથવા ન થાય તેમ કરવું.

ભાજપાલો, તથા અન્ય વનરપતિ-લીલાં શાક વગેરેનો ત્યાગ કરવો. યદ્યપિ ભાજ તો ફાગણ ચૌમાસા પછી બંધ થાય જ છે; પરંતુ અષાઢ ચૌમાસાથી તો સર્વથા તેનો ત્યાગ કરવો જોઈએ.

આ ઋતુમાં તાજાં શાક વાપરવાથી પિત્ત, રોગાદિ વધે છે એટલે એ દૃષ્ટિએ પણ તેનો ત્યાગ કરવો હિતાવહ છે. આ સિવાય કંદોઈના ઘરની મીઠાઈ, બાવીશ અલક્ષ્ય, રાત્રિભોજનનો ત્યાગ, અનાજનો ઘી, ગોળ વગેરે બ્યાપાર, વગેરેનો પણ જરૂર ત્યાગ કરવો જોઈએ. તથા

અજ્ઞાતકં ફલમશોધિતપત્રશાકં,

પૂર્ગીફલાનિ સકલાનિ ચ હૃદ્યૂર્ણં ।

માલિન્યસર્પિરપરીક્ષકમાનુષાણા,

મેતે ભવન્તિ નિતરાં કિલ માંસદોષાઃ ॥

ભાવાર્થ:—અળણ્યાં ફળ, શુદ્ધ નહિ કરેલું શાક, પાંદડાં-ભાજ, પાન, સોપારી વગેરે, ગાંધીની દુકાનનાં ચૂર્ણ વગેરે, મેલું, ગંદુ ઘી તથા અળણ્યા માણસે લાવેલ વસ્તુઓ વગેરે ખાવાથી માંસલક્ષણુ સમાન દોષ લાગે છે.

આત્મસિક્કમાં જૈનશાસ્ત્રકારોએ જેમ ઉપયુક્ત કાર્યો કરવાની મનાઈ ફરમાવી છે તેમ અજ્ઞેન શાસ્ત્રકારોએ પણ પોતાના ભક્તોને નીચેનાં કાર્યો કરવાની મનાઈ કરી છે. જુઓ—

કથં સ્વપિતિ દેવેશઃ પશ્વોદ્ભવમહાર્ણવે
સુષ્તે ચ કાનિ વર્જ્યાનિ વર્જિતેષુ ચ કિં ફલં ॥૧॥

નાયં સ્વપિતિ દેવેશો ન દેવઃ પ્રતિબુદ્ધયતે ।
ઉપચારો હરેરેવ ક્રિયતે જલદાગમે ॥૨॥

યોગસ્થે ચ હૃષીકેશે યદ્વર્જ્યં તન્નિશામય ।
પ્રવાસં નૈષ કુર્વીત મૃત્તિકાં નૈવ રવાનયેત્ ॥૩॥

વૃન્તાકાન્ રાજમાષાંશ્ચ વલ્લકુલત્યાંશ્ચ ત્મરી ।
કાલિંગાનિ ચ યદ્વસ્તુ મૂલકમ્ તંદુલીયકમ્ ॥૪॥

एकस्मिन् महीपाल चतुर्मास्यां निषेवते ।
चतुर्भुजो नरो भूत्वा प्रयाति परमां गतिम् ॥५॥
नक्तं न भोजयेद्यस्तु चतुर्मास्यां विशेषतः ।
सर्वकमानवाप्नोति इह लोके परत्र च ॥६॥
यस्तु सुप्ते हृषीकेशे मद्यमांसानि वर्जयेत् ।
मासे मासेऽश्वमेधेन स यजेच्च शतं समाः ॥७॥

ભાવાર્થ:—એક ભક્ત રાજન્ પશ્ચ પૂછે છે કે—
હે બ્રહ્માજી ! ચોમાસામાં વિષ્ણુભગવાન સમુદ્રમાં જઈને
શા માટે સૂવે છે ? અને તે સમયે ક્યા ક્યા કાર્યોનો
ત્યાગ કરવો જોઈએ ? તેમજ તે સમયે કરેલાં કાર્યો
શું ફળ આપે ?

બ્રહ્માજી ઉત્તર આપે છે—

વિષ્ણુભગવાન સૂતા નથી તેમ જગતા પણ
નથી, પણ વર્ષાઋતુમાં તેવો ઉપચાર કરેલો છે.
તેઓ હ્રીષીકેશ ધ્યાનરથ હોય ત્યારે નીચે પ્રમાણે
કાર્યોનો ત્યાગ કરવો જોઈએ, તે સાંભળ.

વર્ષાઋતુમાં પ્રવાસ-પ્રયાણ કરવું નહિ, માટી
ખોદવી નહિ, રીંગણાં, અડદ, ચોળા, કળી, તુવેર
અને કાલીગડાં વગેરે વસ્તુઓ તથા મૂળા (કંદમૂળ)
તાંજળીયાની ભાજી વગેરે ન ખાવી, તથા એકવાર
જમવું. હે મહીપાલ ! આ પ્રમાણે વર્તવાથી તે ભક્ત-
જન ચતુર્ભુજ ચર્ધ પરમગતિને પામે છે.

તેમજ રાત્રિભોજનનો નિરંતર ત્યાગ કરવો
જોઈએ; તેમાંથી ચાતુર્માસમાં તો રાત્રિભોજનનો
વિશેષરીત્યા સર્વથા ત્યાગ કરવો જોઈએ. આ પ્રમાણે
જે વર્તે છે તે પ્રાણી આ લોક અને પરલોકની સર્વ
કામનાને પામે છે. ત્યારે વિષ્ણુ ભગવાન શયન કરે
છે ત્યારે જે મધ અને માંસનો ત્યાગ કરે છે
તેને દર મહિને સો સો અશ્વમેધ યજ્ઞનું ફળ મળે છે.

આવી જ રીતે માકંડ ઋષિએ (વસિષ્ઠ)
બવિષ્યોત્તર પુરાણમાં ચાતુર્માસિક કર્તવ્ય વિસ્તારથી
આપ્યું છે. તેનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે કે—

હે રાજન્ ! જે મનુષ્ય ચાતુર્માસમાં તેલ ન
ચોળાવે તે બહુ પુત્ર-સંતતિ અને ધનવાળો થાય છે.
તેમજ પુષ્પાદિ ભોગનો ત્યાગ કરવાથી સ્વર્ગલોકમાં
પૂજ્ય છે. વળી કડુ, ખાટો, તીખો, મીઠો, કષાયેલો,
અને ખારો વગેરે છ રસનો ત્યાગ કરે છે તે પ્રાણી
કદી નિર્ભાગીપણું નથી પામતો, અને તાંબૂલ ન
ખાવાથી તે પ્રાણી ભોગ અને લાવણ્ય પામે છે.
ગરમીથી પાંકલા પદાર્થો વગેરેનો ત્યાગ કરવાથી દીર્ઘ
સંતતિ પામે છે. જે જમીન ઉપર આસન પાથરી
સૂવે તે વિષ્ણુનો અનુચર થાય છે. જે એકાન્તરે
ઉપવાસ કરે છે તે બ્રહ્મલોકમાં પૂજ્ય છે. જે નખ
અને કેશ વધારે છે તેને રોજ રોજ ગંગા સ્નાનનું
ફલ મળે છે; માટે ચાતુર્માસમાં ઉપવાસ કરવા
અને નિરંતર મૌનપૂર્વક આહાર કરવો-જમવું એ
વ્રત કરવું.

ઐટલે ચાતુર્માસમાં જેમ જૈન શાસ્ત્રકાર મહારાજો
આરંભસમારંભનો ત્યાગ-તપશ્ચર્યાદિ આરાધના
અને સંયમપાલન કરવા જણાવે છે તેમ અજૈન
શાસ્ત્રકારો પણ પોતાના ભક્તોને આરંભસમારંભનો
ત્યાગ, અભયત્યાગ, ઉપવાસાદિ કરવાનું જણાવે છે.

કૃષ્ણ મહારાજે પરમાત્મા શ્રી નેમિનાથજી ભગ-
વાનના ઉપદેશથી દ્વારકાની બહાર ન જવાનો નિયમ
લીધો હતો. ચૌલુક્ય ચૂડામણિ પરમાર્હત મહારાજ
કુમારપાલે કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્ય મહારાજ શ્રી
હેમચંદ્રાચાર્યજી મહારાજના ઉપદેશથી જે મહાન
પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી તે પણ વાંચવા જેવી છે—

दर्शनं सर्वचैत्यानां गुरोरपि च वंदनम् ।
मुक्त्वा पुरेऽपि न प्रायो भ्रमिष्याभि घनागमे ॥१॥
वाचा युधिष्ठिरः श्रीमान् निजमङ्गीकृतं व्रतम् ।
न तत्याज चौलुसिंहः कार्यं महत्यपि ॥२॥

ભાવાર્થ:—નગરમાં રહેલાં સર્વ જિનમંદિ-
રોનાં દર્શન અને ગુરુનું વંદન; આ કાર્ય સિવાય
પ્રાયઃ નગરમાં ફરીશ પણ નહિ.

: ચાતુર્માસિક કર્તવ્ય :-

૨૫

પ્રતિજ્ઞામાં યુધિષ્ઠિર સમાન દૃઢપ્રતિજ્ઞ રાજા
કુમારપાલ કોઈ પણ મહાન કામ આવવા છતાં યે
પોતાની પ્રતિજ્ઞામાં દૃઢ હતા-અટલ હતા.

યદ્યપિ તેમની આ પ્રતિજ્ઞાની આકરી કસોટીનો
સમય પણ આવ્યો છે; અને રાજા પોતાની પ્રતિ-
જ્ઞામાં દૃઢ જ રહેલ છે; કિન્તુ સરિશ મહારાજે તે
વખતે જ્ઞેન શાસનની પ્રભાવના ખાતર અને રાજને
ધર્મમાં સ્થિર કરવા ખાતર દૈવીશક્તિથી તે પ્રસંગને
શોભાવ્યો છે.

એટલે શ્રી જિનવરેન્દ્ર દેવની આજ્ઞામાં તત્પર
શ્રદ્ધાળુ મુમુક્ષુઓનું કર્તવ્ય છે કે ચાતુર્માસમાં તે
અવશ્ય ધર્મધ્યાન કરે; આરંભસમારંભનો ત્યાગ-
સર્વથા ત્યાગ કરે અને આત્મકલ્યાણ માટે તત્પર અને.

હવે આપણે પ્રસ્તુત વિષય ઉપર આવીએ.
ચાતુર્માસિક કર્તવ્યમાં પ્રથમ સામાયિક જણાવેલ
છે. આપણે પ્રથમ સામાયિકનું મહત્વ જોઈએ.
ઉત્તરાધ્યાયન સૂત્ર પ્રશ્ન:-

સામાયણં મન્તેરજીવે કિં જળઈ
હે ભગવન્ ! સામાયિકથી ભવ્ય જીવ શું પ્રાપ્ત કરે ?

ઉત્તર:-

“સામાયણં સાઘજ્જજોગ વિરઈ જળઈ”
સામાયિક કરવાથી જીવ સાવધયોગથી વિરતિ-
નિવૃત્તિ પામે છે.

સામાયિકં ચ મોક્ષાંગં પરં સર્વજ્ઞમાયિતમ્ ।
વાસીચંદનકલ્પાનામુક્તમેત્મહાત્મનામ્ ॥

ભાવાર્થ:-વાંસલા અને ચંદન જેમને સમાન
છે તેવા સમતા ભાવિ મહાત્માઓ માટે સામાયિક
એ મોક્ષનું ઉત્કૃષ્ટ અંગ છે એમ સર્વજ્ઞ પ્રભુએ
કહ્યું છે.

નિરવઘમિદં જ્ઞેયમેકાન્તે નૈવ તત્ત્વતઃ ।
કુશલાશયરૂપત્વાત્ સર્વયોગવિશુદ્ધિતઃ ॥

ભાવાર્થ:-સામાયિક કુશલાશય-ઉત્તમ આશય-
રૂપ હોવાથી અને તેમાં સર્વયોગ-મન, વચન અને કાય-

યોગ-ત્રિકરણ યોગની વિશુદ્ધિ હોવાથી તત્ત્વાર્થ-પરમા-
ર્થથી તે તેને એકાન્તે જ નિરવઘ-પાપરહિત જાણવું.

સામાયિકવિશુદ્ધાત્મા સર્વથા ઘાતિકર્મણઃ ।
ક્ષયાત્કેવલમાપ્નોતિ લોકાલોકપ્રકાશકમ્ ॥

પૂ. પા. આચાર્ય ભગવાન શ્રી
હરિભદ્રસરિશ મ.

ભાવાર્થ:-સામાયિકથી પરમ પવિત્ર થયેલો
આત્મા, સર્વથા ઘાતિકર્મના ક્ષયથી લોકલોકને
જાણાવનારું કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે છે.

આ સાથે આપણે સામાયિકનું મહાન ફલ પણ
જોઈ લઈએ.

દિવસે દિવસે લક્ષ્યં, દેહ સુવર્ણસ્સ ચંડિયં યગો
યગો પુણ સામાયયં, કરેઈ ન પહુત્તયે તસ્સ ॥

ભાવાર્થ:-એક માણસ શુદ્ધ મનથી-સમભાવ
પૂર્વક એક સામાયિક કરે, અને એક માણસ નિરંતર
લાખ ખાંડી-સોનાનું દાન કરે પણ સામાયિકની
તુલનામાં તે લાખ ખાંડી સોનાનું દાન કરનાર ન
આવી શકે.

સામાયયં કુળંતો સમભાવ સાવઓ ઘડિઅ દુગં ।
આઝ સુરેસુ વંઘઈ, રિત્તિય મિત્તાઈ પલિઆઈ ॥

સમભાવપૂર્વક એકથીનું સામાયિક કરનાર
મહાનુભાવ નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે પલ્લોપમ પ્રમાણ
દેવ આયુષ્ય આધે.

વાળવર્ફકોડિઓ લક્ષ્યાગુણસટ્ઠિ સહસપણવીસં ।
નવસયપણવિસાણ સતિહાઅઢમાગપલિઅસ્સ ॥

સત્તહત્તરિસત્તસયાસતહ-

ત્તરિસહ લક્ષ્ય કોડીઓ

સગવીસં કોડિસયા,

નવમાગાસત્તપલિઅસ્સ ॥

ભાવાર્થ:-આણું કોડ, ઓગણસાઠ લાખ,
પચીશ હજાર નવશેપચીશ ૪ (સાત અષ્ટમાંશ)
ભાગ પલ્લોપમ, અર્થાત્ ૯૨૫૯૨૫૯૨૫૪૪ પલ્લોપમ
દેવાયુ આધે તથા સત્તાવીશ સાતસો સત્તાતેર હજાર

લાખ કોટી અને સત્તાવીશસે લાખ કોટી નવ ભાગ સાત પદ્યોપમ પ્રમાણુ દેવગતિનું આયુષ્ય બાંધે છે.

આ બધી વસ્તુ આપણને બહુ જ સરસ રીતે સમજાવે છે કે સમભાવપૂર્વક કરેલું સામાયિક મહાન અપૂર્વ ફલ આપનાર છે,

સામાયિક શબ્દની વ્યાખ્યા જ આપણને સમભાવનું મહત્ત્વ સૂચવે છે.

સમ=સમભાવ, દરેક જીવ પ્રત્યે સમભાવ. ચાહે કોઈ નિંદે કે સ્તવના કરે, કોઈ આદર કરે કે અનાદર, કોઈ સન્માને કે અપમાને, ચાહે કોઈ શત્રુ હો કે મિત્ર, દરેક પ્રત્યે સમભાવ.

આય=લાભ ઇક=વાણું

અર્થાત્ જે ક્રિયા સમભાવનો લાભ કરાવનારી છે તેનું નામ સામાયિક છે.

સમતા સર્વભૂતેષુ સંયમઃ શુભભાવના ।

આર્ત્તરૌદ્રપરિત્યાગસ્તદ્ધિ સામાયિકં વ્રતમ્ ॥

ભાવાર્થઃ—સર્વ જીવો પ્રત્યે સમભાવ; ઈર્ષ્યાનો સંયમ, મૈત્રી આદિ શુભ ભાવના, આર્ત્ત અને રૌદ્ર ધ્યાનનો ત્યાગ, એ જ સામાયિક છે. અર્થાત્ સામાયિકમાં સમભાવ, સંયમ, શુભ ભાવના અને આર્ત્તરૌદ્ર ધ્યાનનો ત્યાગ અવશ્ય જોઈએ.

આજે ઘણા મહાનુભાવો સામાયિક કરે છે; ખરેખર, તેમની ભાવના, શ્રદ્ધા, અને ધર્મપ્રેમ પ્રશંસનીય છે, પરંતુ સામાયિકનું સાચું રહસ્ય સમજી વિધિપૂર્વક સામાયિક કરે તો કેવો મહાન લાભ થાય તેનો જરૂર વિચાર કરે. હવે આપણે સમભાવનું થોડું મહત્ત્વ વિચારી લઈએ.

(ચાલુ)

‘ધર્મવીર ઉપાધ્યાય’ શ્રી સોહનવિજયજી મહારાજના જીવનચરિત્ર સંબંધે મળેલા અભિપ્રાયો.

“વંદમાતરમ્” તા. ૧૩-૬-૧૯૪૨

શ્રી સોહનવિજયજી—પ્રયોજક, ફૂલચંદ હરિચંદ દોશી, પ્રકાશક : શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા, મુંબઈ. પંજાબમાં તેમજ મારવાડ વગેરે પ્રદેશમાં પોતાના જ્ઞાનગળવડે ભારે નામના મેળવનાર શ્રી સોહનવિજયજી મહારાજની જીવનરેખા આ ગ્રંથમાં રજૂ કરેલી છે. તેમના જીવનના ઘણાક ફિરસા પ્રેરક છે. તેમનો બોધ હિંદુ-મુસ્લિમ એમ સૌ કોઈને ગ્રાહ્ય હતો, એ તેમની અદ્ભુત શક્તિને આભારી છે.

*

*

*

પોરબંદર તા. ૧૫-૭-૧૯૪૨

પોરબંદરથી પ્રસિદ્ધવક્તા સાહિત્યપ્રેમી શ્રી. વિદ્યાવિજયજી મહારાજ શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા પ્રત્યે લખે છે.

પ્રસ્તુત પુસ્તક બાલ અને આબ્યંતર બન્ને રીતે ઘણું જ આકર્ષક બન્યું છે. આવા એક પરાંપકારી મહાપુરુષનું ચરિત્ર બહાર પાડીને તમારી સભાએ કેવળ એ મહાપુરુષ પ્રત્યે જ ભક્તિ કરી છે અલ્લે સાહિત્યની પણ સારી સેવા કરી છે. લેખનશૈલીમાં સાર્વજનિકતા ભાવવાનો લેખકે સારો પ્રયાસ કર્યો છે અને તે બહુ અગત્યની વસ્તુ છે. જૈન લેખકોના હાથે લખાતાં જૈનધર્મ અને જૈન સમાજની સાથે સંબંધ ધરાવતાં પુસ્તકોમાં સર્વોપયોગિતાનો ખ્યાલ રખાય એ બહુ જરૂરનું છે. આ પુસ્તકની શૈલી, પ્રેસકળાનો લાભ, એ બધું ઘણું મજબૂત છે અને તેથી આનંદ થાય છે. જૈનો કરતાં જૈનેતરોમાં આવા જૈન મહાપુરુષોનાં ચરિત્રોનો પ્રચાર થાય એ વધુ ઇચ્છવા જોગ છે. ધર્મધ્યાનમાં ઉદ્ધમ રાખશો.

પ્રાતઃસ્મરણીય,
પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ.

✽

જે મહાપુરુષનું જીવન શાંત સાગરની જેમ સદા એકધારી શાંતિથી પરિપૂર્ણ હતું, શાંતિના ધ્યષ્ટ્યક તરીકે જૈન સંઘમાં જેમનું અદ્વિતીય સ્થાન અને માન હતું, જેમણે પ્રાચીન જૈન જ્ઞાનભંડારો અને પ્રાચીન સમગ્ર સાહિત્યનો જીર્ણોદ્ધાર અને પુનરુદ્ધાર કરવા-કરાવવા દ્વારા ભારતીય પ્રાચીન સાહિત્યની અને તે સાથે જૈન ધર્મની અપૂર્વ સેવા કરવામાં જ જીવનની સાર્થકતા માનેલી હતી, તે શાંતિના અખંડ ધામ સમા, સમદર્શી, પવિત્ર, વ્રત-જ્ઞાનસ્થિર, દીર્ઘજીવી, શાંત, સરલ, અને સમભાવી ત્યાગી તરીકે પોતાનું જીવન સર્વ સન્માનીય રાખી શક્યા હતા. પદવી કે અલંકારો નહિ લીધા છતાં, સારા ય સાધુ સમાજમાં તેઓશ્રીનું સ્થાન એક વિશિષ્ટ અનુભવી તરીકે સર્વ શ્રેષ્ઠ હતું. ઉપરોક્ત અનેક ગુણોને લઈને તેઓ એક સંત પુરુષ કહેવાતા હતા.

પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી

મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

શ્રી આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી લેવામાં આવેલ સ્વર્ગવાસની નોંધ.

પરમપૂજ્ય પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિ-
વિજયજી મહારાજ અશાઠ શુદ્ધિ ૧૦ ને ગુરુવાર
તા. ૨૩-૭-૪૨ના રોજ થોડા દિવસની બિમારી
ભોગવી હૃદય વૃદ્ધવયે પાટણ શહેરમાં
સમાધિપૂર્વક કાળ-
ધર્મ પામ્યાના સ-
માચાર જણાવતાં
આ સભાને અત્યંત
બેદ થાય છે.

પ્રવર્તકજી મ-
હારાજની જન્મ-
ભૂમિ વડોદરા હતી,
અને શાંતિએ દશા-
શ્રીમાળી જૈન હતા.
સં. ૧૯૦૫માં એ
મહામુનિનો જન્મ
થયો હતો. સં.
૧૯૩૫ ની સાલમાં
અઢાવીસ વર્ષની યુ-
વાન વયે સ્ત્રીકૃટુંબ
વગેરેનો ત્યાગ કરી
શાંતમૂર્તિ પૂજ્ય

હંસવિજયજી મહારાજની સાથે એક જ દિવસે
અંબાલા શહેર પંજાબમાં ન્યાયાંશોનિધિ
શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજના હસ્તે
ભગવતી દીક્ષા-ત્યાગમાર્ગ સ્વીકાર્યો અને શ્રી
આત્મારામજી મહારાજના સુશિષ્ય થયા હતા.

તેઓશ્રીએ આખા ત્યાગી જીવનમાં અનેક-
અંદર અને બહારના કોઈપણ-ઝગડા કે મતભેદથી

દૂર રહી એકલી શાંતિ જાળવી હતી, કારણ કે
તેઓ શાંતિપ્રિય હતા, તેમજ તેવા સમયે હૃદયમાં
દુઃખ થતું હોવાથી હૃદયમાં કોમળતા હતી. સર્વ
કોઈ પરત્વે હૃદયપૂર્વક ધર્મસ્નેહ દાખવતા
જેથી સરલ અને

કોઈ પણ પ્રસંગે
મૈત્રી વગેરે ભાવના
સર્વ જીવો પરત્વે
તરવરતી હતી તેથી
જિંદગી સુધી સમ-
ભાવી જીવન જીવ્યા
હતા.

જે મહાપુરુષનું
જીવન શાંત સાગ-
રની જેમ સદા એક-
ધારી શાંતિથી પરિ-
પૂર્ણ હતું, શાંતિના
ધમ્મક તરીકે જૈન
સંઘમાં જેમનું અ-
દ્વિતીય સ્થાન અને
માન હતું, જેમણે
પ્રાચીન જૈન જ્ઞાન-

સ્મરણાંજલિ

પ્રવર્તન જેણે કર્યું સંસારમાં આત્માર્થ;
વયોવૃદ્ધ દાદા મુનિનું જીવન વીત્યું પરમાર્થ,
રહી પાટણ પુરમાં શાસનને શોભાવીયું;
તનમનતણી તાકત ખર્ચી જીવનને દીપાવીયું. ૧

કરી જૈનધર્મ પ્રભાવના અણિશુદ્ધ સંયમ પાળીને;
શ્રીશુર કાન્તિવિજય મુનિ આજે ગયા દેહ ત્યાગીને,
કાન્તિ આત્મદેવની છે ચિરંજીવ જિન શાસને;
તીર્થ જંગમ મહામૂલું ખોતાં ખોટ છે સંધને. ૨

વિજય કરવા કર્મનો કમર કસીને છે લજ્યા;
જય કરતાં શત્રુ પર સ્વર્ગતણાં દારે ચજ્યા,
ચરા કીર્તિ આપની ગાવી રહી વિયોગમાં;
જીવીને મરજવા પદ 'અમર' રહો સંસારમાં. ૩

ભંડારો અને પ્રાચીન સમગ્ર સાહિત્યનો જીર્ણો-
દ્ધાર અને પુનરુદ્ધાર કરવા-કરાવવા દ્વારા ભારતી-
ય પ્રાચીન સાહિત્યની અને તે સાથે જૈન ધર્મની
અપૂર્વ સેવા કરવામાં જ જીવનની સાર્થકતા
માનેલી. તે શાંતિના અખંડ ધામસભા સમ-
દર્શી, પવિત્ર, વ્રતજ્ઞાનસ્થવિર, દીર્ઘજીવી, અનેકા-
નેક ગુણવિભૂષિત એક સંતપુરુષ હતા.

તેઓને જ્ઞાનભક્તિ ઉપર અપૂર્વ પ્રેમ હતો, અને તેથી સાહિત્યનું સંરક્ષણ અને સંશોધન એ તેઓશ્રીના જીવનનું જ ધ્યેય અને મુખ્ય વિષય હતા. જેથી પોતાના સાધુજીવનમાં પોતાના વિહાર દરમિયાન જે જે સ્થળોથી ઉપયોગી સાહિત્ય પ્રાપ્ત થતું તેનો સંગ્રહ પણ ઘણો જ મોટો કરેલો હતો. તેઓ જૈનધર્મના પ્રખર અભ્યાસી હોવાથી પ્રાચીન ગ્રંથોના સંશોધક અને ગ્રંથ ભંડારોને નહું જીવન આપનાર પિતા તુલ્ય હતા.

તેઓશ્રીની જ્ઞાનોપાસના અને જ્ઞાનોદ્ધાર જેવા મહાન કાર્યોના શુભ સ્મારક તરીકે વડોદરા શહેરમાં તેઓશ્રીના ઉપદેશથી એક સુંદર જ્ઞાનમંદિરનું મકાન તમામ સગવડવાળું શ્રી સંઘે બનાવતાં પોતાનો મોટો સંગ્રહ તાડપત્રીય, કાગળ ઉપરની પ્રતો (આગમો, દરેક સાહિત્યના ગ્રંથો) તેમજ તેમાં આધુનિક છપાતાં ઉપયોગી ગ્રંથો શ્રી સંઘને અર્પણ કરી આખી જૈન સમાજ ઉપર મહદ્ ઉપકાર કર્યો છે; જેની વ્યવસ્થા અને સંગ્રહ દરેક શહેરના ભંડારોને અનુકરણીય અને જેવા લાયક છે. આ રીતે ખીજે ભંડાર છાણી (ગુજરાત) શહેરમાં મોજુદ છે. તેમાં પણ તેઓશ્રીનો મુખ્ય ભાગ હતો.

લીંબડી શહેરમાં ચાતુર્માસ વખતે ત્યાંના ભંડારમાં પણ કેટલીક ઉપયોગી વસ્તુઓ જાણી, ત્યાં પણ સંશોધન, ફેરીસ્ત, રજીસ્ટર, વ્યવસ્થા કરી છે. પાટણ શહેરમાં જે જે ભંડારો છે તે પ્રાચીન જૈન દર્શનનો અપૂર્વ વારસો અને દોલત છે, ત્યાંની સ્થિતિ જોઈ તેઓશ્રીના આત્માને ઘણું દુઃખ થયું. કેટલુંક ઉપયોગી જીવ્ય થઈ ગયું હતું, કેટલાંકનો ભૂકો થઈ નાશ થયો હતો; એ ધ્યાનમાં લઈ આ સર્વ ભંડારો એક સ્થળે આવે, શ્રી સંઘ તેને સંભાળે તો જે રહ્યું છે તેનું સંરક્ષણ થાય, લાંબા વખત જળવાય, પ્રકાશન થઈ પ્રચાર થતાં જૈનદર્શન

ઘંતર દર્શનોમાં ગૌરવ પામે તેમ જાણી તેઓશ્રીના સહકાર અને પ્રેરણા-આજ્ઞાથી તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસી વિદ્વાન શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ અને વિદ્યમાન વિદ્વાન પ્રશિષ્ય સાક્ષરવર્ચ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે વડોદરા-છાણીના નવા ભંડારોને જન્મ આપવામાં, લીંબડી-પાટણના ભંડારોનું સંશોધન, ફેરીસ્ત, અનુક્રમે સમજી શકાય તેવી રજીસ્ટર નોંધ કરી અનેક અપૂર્વ ગ્રંથોનું સુંદર અને પ્રમાણિક સંશોધન કરી ખીજી રીતે સમાજને ચરણે ધર્યું છે અને હજી પણ પ્રકાશન પ્રચાર શરૂ જ છે. આવા જ્ઞાનભક્તિના કાર્યમાં સુશિષ્યોની સાથે તેઓશ્રીએ શરીરની પણ ખેવના કરી નથી કે જે ઉપકાર જૈન સમાજ વરસોના વરસો સુધી ભૂલી શકે તેમ નથી. આ જ્ઞાનમંદિરમાં એકત્રિત થતો સંગ્રહ, તાડપત્ર અને કાગળ પર હસ્તલિખિત શુમારે પંદર હજારની સંખ્યામાં છે જેમાં અનેક અપૂર્વ ગ્રંથો છે.

પ્રવર્તકજી મહારાજના હૃદયમાં પાટણ ભંડારો જે જુદે જુદે સ્થળે ગૃહસ્થોને ત્યાં છે, તે એકત્ર કરી પાટણના જૈન સંઘના રક્ષણ તળે એકત્રિત થાય તો હવે જેટલું રહ્યું છે તે લાંબા વર્ષો સુધી સચવાય એવી પૂર્ણ અભિલાષા પોતાના જીવનમાં હતી. જે જે ગૃહસ્થો વગેરેને ત્યાં ભંડારો હતા તેને ઉપદેશ આપી જ્ઞાનનું માહાત્મ્ય સમજાવતાં, તેઓશ્રીના શાંત, માયાળુ સ્વભાવને લઈ તેઓશ્રીનો પ્રભાવ તે તે ભંડારના માલીકો ઉપર પડતાં તેમની ઇચ્છા પ્રમાણે શ્રી સંઘના સંરક્ષણમાં આવે તેમ કબૂલ કરાવ્યું. હવે તેને માટે સુંદર ફાયરપ્રૂફ મકાન જોઈએ તે માટે પુણ્યશાળી આત્મા ઝવેરી મોહનલાલભાઈ મોતીચંદને ઉપદેશ આપ્યો અને તેમણે પોતાના સુપુત્રો હેમચંદભાઈ વગેરેને મોહનલાલભાઈએ છેલ્લી

: પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજની સ્વર્ગવાસ તોંધ. :.

૨૯

સ્થિતિએ રૂ. ૫૦૦૦૦) પચાસ હજાર તે માટે આપવા જણાવ્યું; જેથી તેમની પાછળ તેમના સુપુત્રો હેમચંદભાઈ વગેરેએ જાતિદેખરેખ રાખી એક સુંદર મકાન પાટણમાં શ્રી પંચાસરા પાર્શ્વનાથ પ્રભુના મંદિરના કમ્પાઉન્ડમાં શ્રી સંઘની રજા લઈ બંધાવી આપ્યું, અને તેને શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિર નામ આપી સં. ૧૯૯૫ ની સાલમાં રા. રા. મહેર-જાન કનૈયાલાલ મુનશી સાહેબના મુખારક હાથે શ્રી સાહિત્યપરિષદની ખાસ બેઠક વખતે અનેક સાક્ષરો, વિદ્વાનો અને પાટણના શ્રી સંઘની વચ્ચે તેની ઉદ્ઘાટનક્રિયા કરવામાં આવી. જ્ઞાનમંદિર એટલું સુરક્ષિત અને સુંદર છે કે દરેક જૈન બંધુએ તે જોવાની જરૂર છે, અને પરદેશી વિદ્વાનો પણ ત્યાં જોઈ પ્રશંસા કરે છે. હાલ તો જ્ઞાનમંદિરમાં સાક્ષર-વર્ચ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ કુરસદે કુરસદે તેને વ્યવસ્થિત કરવાનું સુંદર કાર્ય કરે છે. શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજને આ અપૂર્વ કાર્ય, જૈન દર્શનની અપૂર્વ દોલત-વારસાના સંરક્ષણનું અનુપમ કાર્ય તો પોતાનાં જીવનનું અંતિમ ધ્યેય થઈ પડ્યું હતું.

શ્રી પ્રવર્તક મહારાજને કોઈ મોટી પદવી, અલંકાર કે કીર્તિનો જરા પણ મોહ ન હતો. કારણ કે તેવો પ્રસંગ સાંપડતાં તેઓ નિરભિમાનપણે સરલ અને સમભાવી રહ્યા હતા; જેથી ભારતવર્ષના આખા જૈન સમાજમાં તેઓનું સ્થાન એક વિશિષ્ટ પ્રકારનું હતું. તેઓશ્રી કવિ પણ હતા. જેથી તેઓ-શ્રીની કૃતિના સ્તવનો-સજ્જાઓ પદો વગેરે પ્રકટ થયા છે તે વાંચવાથી તેઓશ્રી માટે માન ઉત્પન્ન થાય તેવું છે એટલું જ નહિ પણ આહ્વાદ ઉત્પન્ન કરે તેવું છે.

તેઓશ્રી પોતાના શિષ્ય-પ્રશિષ્યોની ખિમારી પ્રસંગે વૈયાવચ્ચ-સારવાર એટલી લાગણી-પૂર્વક કરતાં કે સંસારી પિતા પણ તેટલું ન કરી શકે તે અનુભવસિદ્ધ વાત છે.

આ સભા ઉપર તેઓશ્રીનો તથા બંને શિષ્ય-રત્નોનો અનહદ ઉપકાર છે. આ સભા તરફથી પ્રાચીન સાહિત્યનું જેટલું પ્રકાશન થયું છે, જે જૈન જૈનેતર વિદ્વાનોએ આ સભામાં જોઈને પ્રશંસા કરી છે અને જે માટે આ સભાનાં પ્રતિષ્ઠા અને ગૌરવ દેશપરદેશ વધતાં જાય છે, તે માટે સ્વર્ગવાસી આ મહાત્માની તથા વિદ્વાન મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજની તથા સાક્ષરવર્ચશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની સભા હંમેશાં આભારી છે અને તે ઋણ ચઢા કરવા સભા અસમર્થ હોવા છતાં તે માટે સર્વ સભાસદો માત્ર નિરંતર સ્મરણ કરી આભાર માને છે.

તેઓ સાહેબનું સંગ્રહિત એટલું બધું સાહિત્ય પોતાની પાસે છે જે વગર પ્રગટ થયેલ પડેલું છે કે તેની સંકલના-રચના અને ચાલતી વિવિધ ભાષાઓમાં વિદ્વાન સાહિત્યકારો પાસે તૈયાર કરી પ્રકાશ અને પ્રચાર કરતાં ઘણો વખત અને લાખો રૂપિયા જેટલી રકમ જોઈએ, છતાં જૈન સમાજે તેનું પ્રકાશન-પ્રચાર કરવાનું કાર્ય ઉપાડી લેવું જોઈએ. અમો તે શાંતિના અખંડ ધામ સમા, સમદર્શી મહાન ઉપકારી ગુરુદેવના પવિત્ર આત્માની શાંતિ ધ્યેયતાં તેઓશ્રીનું આ ઉત્તમ કાર્ય તેઓશ્રીના શિષ્યરત્ન સાક્ષરવર્ચ મુનિરાજ-શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ વધુને વધુ કરવા સમર્થ નીવડે એમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

.....વર્તમાન સમાચાર.....

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર તરફથી
મળેલી શોકસભા.

અશાડ વદિ ૩ ગુરુવારના રોજ રાત્રિના સાડા-આઠ કલાકે શેઠશ્રી ગુલાબચંદ આણુંદળના પ્રમુખપણા નીચે સભાના મકાનમાં આ સભાની જનરલ મીટિંગ પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યપાદ પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી ક્રાંતિવિજયજી મહારાજનો પાટણ શહેરમાં અશાડ શુદ્ધિ ૧૦ ગુરુવારના રોજ સ્વર્ગવાસ થતાં દિલગીરી જાહેર કરવા મળી હતી.

પ્રથમ સભા મેળવવાનું કારણ જણાવ્યા બાદ સેક્રેટરી ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસે ગદ્ગદ કંઠે પ્રવર્તકજી મહારાજના ગુણાનુવાદ કરતાં તેઓનો સભા ઉપર વર્ષોના વર્ષોથી મહાન ઉપકાર છે અને ગૌરવ લેવા જેવી ઉચ્ચ સ્થિતિ માટે લંબાણથી વિવેચન કર્યું હતું. અને એ મહામુનીશ્વરે લીંબડી-પાટણના ભંડારોનું પોતાના વિદ્વાન સુશિષ્યો સદગત મુનિરાજ શ્રીચતુર-વિજયજી મહારાજ તથા વિદ્યમાન મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજના સહકારવડે સંશોધન-વ્યવસ્થિત કરવા ઉપરાંત વડોદરા-છાણી જ્ઞાનભંડારનો જન્મ આપી પોતાનું સર્વ ત્યાં અર્પણ કર્યું હતું વિગેરે વિવેચન અસરકારક રીતે કર્યું હતું. ત્યાર-બાદ સર્વાનુમતે દિલગીરીનો ઠરાવ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો. તે ઠરાવ મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ તથા પાટણના શ્રી સંઘ તથા પટ્ટી આ. શ્રીમાન વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ ઉપર મોકલી આપવા ઠરાવ્યું હતું. ત્યારબાદ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસની દરખાસ્ત અને શેઠ હરજીવનદાસ દીપચંદના ટેકાથી પરમકૃપાળુ પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી ક્રાંતિવિજયજી મહારાજના સ્મરણાર્થે સ્મારક માટે કંઈપણ ફંડ કરવાનો સર્વાનુમતે ઠરાવ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો, અને 'શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ'માં પૂજ્યપાદ પ્રવર્તકજી મહારાજના ફોટા સાથે સ્વર્ગ-વાસની નોંધ વિગતવાર લેવા ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ પ્રમુખ સાહેબનો ઉપકાર માની સભા વિસર્જન કરવામાં આવી હતી.

શોકસભા.

અશાડ વદિ ૩ ગુરુવારના રોજ ચાર વાગે શ્રી ભાવનગરનો તપાસઘ, શ્રી. મોતીચંદ ઝવેર-ચંદના પ્રમુખપણા નીચે પૂજ્ય પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી ક્રાંતિવિજયજી મહારાજનો પાટણ શહેરમાં અશાડ શુદ્ધિ ૧૦ ગુરુવારના રોજ સ્વર્ગવાસ થતાં દિલગીરી જાહેર કરવા મળ્યો હતો. પ્રથમ પ્રમુખ સાહેબે પોતાનો પરિચય આપી પોતાનું વક્તવ્ય જણાવ્યું હતું, ત્યારબાદ શેઠશ્રી કુંવરજી આણુંદળએ સંક્ષિપ્તમાં પ્રવર્તકજી મહારાજના ગુણાનુવાદ જણાવતાં છેવટ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસે લંબાણથી એ પરમકૃપાળુ મહામુનિરાજે જૈન સમાજ ઉપર કરેલા ઉપકારો વગેરે માટે વિવેચન કર્યું હતું. ત્યારબાદ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસની દરખાસ્ત અને શેઠશ્રી કુંવરજી આણુંદળના ટેકાથી શ્રી સંઘે દિલગીરીનો ઠરાવ પસાર કર્યો હતો. જે ઠરાવ પાટણ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ અને પટ્ટી આ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ ઉપર મોકલી આપવા ઠરાવ્યું હતું. છેવટે શેઠશ્રી કુંવરજી આણુંદળની દરખાસ્ત અને શેઠશ્રી હરજીવનદાસ દીપચંદના ટેકાથી શ્રી મોટા દેરાસરજીમાં શ્રી સંઘ તરફથી અઘાઘ મહોત્સવ કરવાનો સર્વાનુ-મતે ઠરાવ થયો હતો. છેવટે પ્રમુખનો આભાર માની શ્રી સંઘ વિસર્જન થયો હતો.

પંજાબના વર્તમાન (કસૂર)

પૂજ્યપાદ આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરી-શ્વરજી મહારાજની પરમકૃપાથી નવીન તૈયાર થયેલ હહેરાસરમાં અષાડ શુદ્ધિ ૧૦ મીએ ભગવતપ્રતિ-માઓનો પ્રવેશ સમારોહથી શ્રી સંઘે કરાવ્યો હતો.

આચાર્યશ્રીજીકૃત શ્રી ઋષિમંડલની પૂજા ભણા-વવામાં આવી હતી અને પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી. શ્રી સંઘમાં ઉત્સાહ સારો હતો. આ શુભ કાર્યમાં સ્થાનકવાસી બંધુઓ અને અજ્ઞેન બંધુઓએ પણ સંમિલિત થઈ પોતાનો ઉત્સાહ બતાવ્યો હતો. ભગ-ભગ ૬૦૦) રૂપિયાની આવક થઈ હતી.

: વર્તમાન સમાચાર :-

૩૧

શોક સમાચાર—પટ્ટી-પંખખ.

આપાઠ શુદ્ધિ અગીયારસે સવારના આઠ વાગે ચાલતા આખ્યાને આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરજી મં ઉપર પાટણથી નગરશેઠ કેશવલાલ-ભાઈનો દુઃખદ તાર આવ્યો; પૂજ્ય પ્રવર્તકજી ૧૦૦૮ શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના સ્વર્ગવાસના સમાચારથી સમસ્ત શ્રી સંઘમાં શોક છવાઈ ગયો, ઝટપટ જોનારો દુકાનો ખંધ કરી કામકાજ ખંધ કર્યું.

આચાર્યશ્રીજીએ ચતુર્વિધ શ્રીસંઘ સાથે દેવ-વંદન કર્યા અને વૈરાગ્યવાહિની દેશના આપતાં શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રીજીએ ભંડારોના-જ્ઞાનોદ્ધારના કરેલાં કાર્યો તથા તેઓના શાંતિ, સમતા, સદન-શીલતા, નિષ્પક્ષતાદિ ગુણોનું વર્ણન કરતાં ગદ્ગદ થઈ ગયા હતા અને સવળા લોકો આંખોમાંથી અશ્રુ સારી રહ્યા હતા. આચાર્યશ્રીજીના ઉપદેશથી સ્મારક ફંડ થયું. ખપોરે શ્રીમદ્વિજયનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજકૃત નવપદની પૂજા ભણાવવામાં આવી.

રાતના શોકસભા ભરી સૌએ ઉભા થઈ નવકાર-મંત્ર ગણતાં શોકપ્રસ્તાવ પાસ કર્યો.

“પટ્ટીના શ્રી સંઘની આ ખાસ સભા ન્યાયા-મ્બોનિધિ જોનાચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રીમદ્વિજયનંદસૂરી-શ્વર (આત્મારામજી) મહારાજના સુશિષ્યરત્ન પ્રશાંત ધર્મ-મૂર્તિ વિદ્યા-વયોવૃદ્ધ પ્રવર્તક પ્રવર ૧૦૮ શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના સ્વર્ગવાસ થવાથી મહાન શોક પ્રગટ કરે છે. તેઓશ્રીએ પોતાના ઉચ્ચ આચાર-વિચાર, ગુરુભક્તિ, ધર્મ-સમાજસેવાનો જે આદર્શ જોન સમાજની સન્મુખ ધર્યો છે તે જોન સમાજના ઇતિહાસમાં સુવર્ણક્ષેત્રે અંકાર રહેશે. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી જોન સમાજમાં જે ખામી પડી છે તે પુરી થવી કઠિન છે. તેઓશ્રીજીના આત્માને પરમશાંતિ મળે એમ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી સંઘ શ્રી શાસનદેવની પ્રાર્થના કરે છે કે શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજના વિયોગથી અત્રેના જોન સમા-જને અને તેમના પ્રશિષ્યરત્ન વિદ્વદ્વર્ય મુનિરત્ન શ્રી પુણ્યવજયજી મહારાજાદિ મુનિરાજોને વૈયં ધારણ

કરવાનો શક્તિ મળે અને તેઓ પ્રવર્તકજી મહારાજના કાર્યોને આગળ તે આગળ ધપાવતા રહે.”

આચાર્યશ્રીજીદ્વારા પંખખભરમાં શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજના સ્વર્ગવાસના સમાચાર વિજળીની વેગે ફેલાતાં પંખખભરનો શ્રી સંઘ શોકમગ્ન થઈ ગયો અને શોકસભાઓ ભરી શોકપ્રસ્તાવ પસાર કરી આચાર્યશ્રી-જી ઉપર અને પાટણ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ ઉપર મોકલી આપેલ છે. પૂજા આદિ પણ થઈ રહેલ છે.

પંખખ શ્રી સંઘનો શોકપ્રસ્તાવ.

“શ્રી આત્માનંદ જોન ગુરુકુળ પંખખ અને શ્રી આત્માનંદ જોન મહાસભા પંખખની મીટિંગો પર એકત્રિત થયેલ પંખખ શ્રી સંઘની આ સભા ન્યાયામ્બોનિધિ જોનાચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રીમદ્વિજયનંદ-સૂરીશ્વર (આત્મારામજી) મહારાજના સુયોગ્ય શિષ્ય પ્રશાંતમૂર્તિ, વયોવૃદ્ધ, વંદનીય પ્રવર્તક ૧૦૮ શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના સ્વર્ગવાસથી હાર્દિક મહાન શોક પ્રગટ કરે છે. તેઓશ્રી જોન જગતમાં એક આદર્શ મહાત્મા હતા. તેઓશ્રીના ઉચ્ચ આચાર-વિચાર, ગુરુભક્તિ, શાસનસેવા-આદિ ગુણો અમારી સમક્ષ ગૂંચ રહેલા છે. તેઓશ્રી અમારા પંખખ શ્રી સંઘના પ્રાણ આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના પરમ સહાયક હતા. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી જોન જગતમાં મોટી ખામી પડી છે તે પૂરાય તેમ નથી લાગતી.

શાસનદેવને પ્રાર્થના છે કે તેઓશ્રીના આત્માને અખંડ શાંતિ મળે અને તેઓશ્રીના વિયોગથી સંતપ્ત જોન જગતને અને તેઓશ્રીના પ્રશિષ્યરત્ન મુનિપ્રવર શ્રી પુણ્યવિજયજી આદિ મુનિરાજોને વૈયંતા મળે, તથા તેઓ સ્વર્ગવાસી શ્રી પ્રવર્તકજી મંના કાર્યોને ધપાવતા રહે.”

મારખી.

પૂજ્યપાદ પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજશ્રીના પાટણ મુકામે થયેલ સ્વર્ગવાસના ખબર મળતાં તેમના શિષ્ય મુનિમહારાજ શ્રી ગુલાબ-વિજયજી અત્રે ચાતુર્માસ રહેલા હોય તેમની

સ્વીકાર—સમાલોચના

શ્રી શંખેશ્વર મહાતીર્થ:—ભાગ ૧-૨ સંગ્રાહક અને સંપાદક મુનિરાજ શ્રી જયંતવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક, શ્રીવિજયધર્મસૂરિ જૈન ગ્રંથમાળા છોટાસરાફા-ઉજ્જૈન (માળવા). આ તીર્થ મહા-પ્રભાવક અને મહત્વનું તીર્થ છે અને તે વીરમગામ રાધનપુર વચ્ચે આવેલ છે. આ પ્રાચીન તીર્થનો પ્રાચીન ઇતિહાસ, ઉત્તમ પ્રસંગો, વહીવટ, વ્યવસ્થા, સાથેના અન્ય જિનાલયો, ધર્મશાળાઓ, આવેલા સંઘો, સાધુસાધ્વીના વિહાર પ્રસંગો, આ તીર્થને લગતી પંચતીર્થોમાં આવેલ ગામો, જિનાલયો, જૈન

અધ્યક્ષતામાં તેમજ પૂ. મુનિમહારાજ શ્રી નેમ-સાગરજી મહારાજ તથા સાધ્વીજી જીતશ્રીજી, જયશ્રીજી તથા તારાશ્રીજીની સાથે શ્રી સકળ સંઘે દેવવંદનની ક્રિયા કરી હતી. તેમના પુણ્યાર્થે આજે અંતરાયકર્મની પૂજા ભણાવી હતી. પૂ. વયોવૃદ્ધ ગુરુદેવનાં સ્વર્ગવાસ નિમિત્તે શ્રી મૂર્તિપૂજક જૈનસંઘે પાખી પાળી હતી અને યુણાનુવાદ કરવા સાથે શોકદર્શક ઠરાવ પાટણ જૈન સંઘને મોકલી આપ્યો હતો.

આગ્રા.

પૂજ્યપાદ પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ થવાથી આગ્રા શ્રી સંઘ દિલ્લગીરી જાહેર કરવા મળ્યો હતો, જેમાં નીચે પ્રમાણે ઠરાવ થયો હતો.

‘આગ્રા શ્રી સંઘ, શ્રી પ્રવર્તકજી કાંતિવિજયજી મહારાજના સ્વર્ગવાસથી અફસોસ-દિલ્લગીરી જાહેર કરે છે. શાસનદેવ સ્વર્ગસ્થના આત્માને શાંતિ આપો.’

ચાતુર્માસ નિર્ણય.

પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ આદિનું ચાતુર્માસ વિસનગર ખાતે નક્કી થયું છે.

વસતી, પ્રાચીન નામો, આ તીર્થમાં જવાના સુગમ અને જુદા જુદા માર્ગો, તેના ભોમીયા તરીકે નક્કી, વગેરે પ્રથમ ભાગમાં, અને બીજા ભાગમાં શિલાલેખો, સ્તવનો આ તીર્થના પ્રાચીન કદપ, સ્તવનો, સન્નઝાથો, વગેરે સંગ્રહ બહુ જ પરિશ્રમપૂર્વક, પ્રમાણિકપણે મુનિરાજ શ્રી જયંતવિજયજી મહારાજે આપી ઐતિ-હાસિક સાહિત્યમાં વધારો કર્યો છે. આજુજીતીર્થના બે ભાગની જેમ પણ આ ગ્રંથમાં કાળજીપૂર્વક સંશોધન કરી સુંદર રચના કરી છે જેનાથી તેઓ સાહેબનું ઐતિહાસિક જ્ઞાન જાણી આવે છે. ગ્રંથ વાંચવા જેવો લાઘવેરી, ભંડારને અતિ ઉપયોગી છે. કિં. રૂ. ૧-૪-૦. કિંમત યોગ્ય અને પ્રચારદષ્ટિએ ઓછી છે.

અમણુ ભગવાન મહાવીર:—કર્તા: પુરાતત્ત્વ-વેત્તા પંન્યાસજી મહારાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી ગણિ પ્રકાશક: શ્રી કં. વિ. શાસ્ત્રસંગ્રહ સમિતિ, ઝાલોર. જૈન ઇતિહાસના લાંબા વખતના અભ્યાસ, અને આગમો, ઐતિહાસિક વિષયોના વિવિધ ગ્રંથોના નિચોડ અને શોધપૂર્વક આ ગ્રંથ પં. શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજે અતિ પરિશ્રમે લખેલો છે. પ્રભુની છાંયસ્થાવરના સમયથી કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્તિની કાળગણનાની આખતમાં જે મતભેદો છે તે અતાવી કદપસૂત્ર વિગેરે ગ્રંથો છે તે ઉપર સામાન્ય લખી કેવલીજીવનનું રેખાચિત્ર આ ગ્રંથમાં વિસ્તારપૂર્વક, વ્યવસ્થિત રીતે આપવામાં આવેલ છે; જેથી વાંચક-વર્ગને જે વસ્તુ ચરિત્ર ગ્રંથો વગેરેમાં નથી તે આ ગ્રંથમાંથી જાણવા મળી શકશે. એટલે પંન્યાસજી મહારાજે આ કૃતિ ઘણી સુંદર, સરલ કરી ઐતિહાસિક સાહિત્યમાં ઔર વૃદ્ધિ કરેલ છે. દરેક વાંચનાલય અને જ્ઞાનભંડારમાં રાખવા લાયક આ ગ્રંથ બન્યો છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦. પ્રકાશકને ત્યાંથી મળી શકશે.

ઝાહર ખખર

નાચેના ગ્રંથો સીલીકમાં જૂજ છે; જેથી મંગાવનારે વેલાસર મંગાવવા.

૧. દેવસિરાઇ પ્રતિક્રમણુ વિધિ અર્થ સહિત ગુજરાતીમાં ... ૩૧. ૦-૧૨-૦
૨. પંચપ્રતિક્રમણુ વિધિ, અર્થ અને અનેક ઉપયોગી હકીકતો સહિત ગુજરાતીમાં ... ૩૧. ૧-૮-૦
૩. પંચપ્રતિક્રમણુ વિધિવિધાન, અર્થ અને અનેક ઉપયોગી હકીકત સાથે (નિશ્ચયસાગર પ્રેસ-મુબમમાં છપાયેલ) શાસ્ત્રી ટાઇપમાં-સુંદર પાકા બાઇન્ડીંગ સહિત.. ... ૩૧. ૨-૦-૦
(દરેકમાં પોસ્ટેજ અલગ.)

શ્રી વાસુપૂજ્ય (પ્રભુ) ચરિત્ર.

(શ્રી વર્ધમાનસુરિકૃત.)

૫૪૭૪ શ્લોકપ્રમાણુ, મૂળ સંસ્કૃત ભાષા અને સુંદર શૈલીમાં વિસ્તારપૂર્વક જુદા જુદા આગમો તથા પૂર્વાચાર્યોકૃત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રીમાન વર્ધમાનસુરિજીએ સં. ૧૨૯૯ ની સાલમાં લખેલો આ અપૂર્વ ગ્રંથ છે. રચનાર મહાત્માની કવિત્વશક્તિ અદ્ભુત છે, તેમાં આવેલ સર્વ પ્રકારના રસોની પરિપૂર્ણતા જ ખતાવી આપે છે. તેનું આ સાદું, સરલ અને સુંદર ભાષાંતર છે. જાંચા એન્ડ્રીક કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી અક્ષરોમાં છપાયેલ છે.

આ ગ્રંથમાં પ્રભુના ત્રણ ભવો, પાંચ કલ્યાણુકો અને ઉપદેશક બાણુવા યોગ્ય મનનીય સુંદર બોધપાઠો, તત્ત્વજ્ઞાન, તપ વગેરે સંબંધીની વિસ્તૃત હકીકતોના વર્ણનો સાથે પ્રુષ્ય ઉપર પુષ્પાદ્ય ચરિત્ર, રાત્રિભોજન ત્યાગ અને આદર, ખારત્રત, રોહિણી આદિની અનેક સુંદર, રોચક, રસપ્રદ, આહલાદક કથાઓ આપેલી છે. કે જેમાંની એક કથા પૂરી થતાં બીજી વાંચવા મન લલચાય છે અને પૂરી કરવા ઉત્સુકતા થાય છે. તે તમામ કથાઓ ઉપર ગ્રાહ્ય અને સુંદર ઉપદેશ પણ સાથે આપેલ છે. પ્રભુના ત્રણ ભવોના-જીવનના નહિ પ્રગટ થયેલ બાણુવા જેવાં અનેક પ્રસંગો અને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા પછી પ્રભુએ સ્થળે સ્થળે વિચરી આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર આદરણીય દેશનાઓ એ તમામ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે.

એકંદરે આ ચરિત્ર પહેલેથી છેલ્લે સુધી મનનપૂર્વ વાંચવા જેવું અનેક પઠનપાઠનમાં નિરંતર ઉપયોગ કરવા યોગ્ય છે, જેને માટે વિશેષ લખવા કરતાં અનુભવ કરવા જેવું છે.

કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

(આ ગ્રંથ માટે મુનિમહારાજઓ વગેરેના જે સુંદર અભિપ્રાયો મળે છે તેની નોંધ માસિકમાં આપવામાં આવે છે.)

વડી દીક્ષા મહોત્સવ.

ખંભાત શેઠ અંગાલાલ પાનાચંદની ધર્મશાળામાં અશાઃ શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ આં વિજયઉમંગસુરિજી મહારાજના હસ્તે મુનિશ્રી કૈલાસવિજયજીને અને મુનિશ્રી હેમવિજયજીને વડીદીક્ષા આપવામાં આવી હતી અને તેઓને પં. શ્રી ઉદયવિજય ગણિના શિષ્ય મુનિશ્રી ચિત્તવિજયજી અને મુનિશ્રી હેમવિજયજી તરીકે ઝાહર કરવામાં આવ્યા હતા.

શ્રી પ્રભાચંદ્રસૂરિવિરચિત-

શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર (ભાષાંતર) ઇતિહાસિક ગ્રંથ.

ઐતિહાસિક કથા-સાહિત્યના આ ગ્રંથમાં વર્તમાનકાળના બાવીશ પ્રભાવક આચાર્ય મહારાજના જીવન ઉપર કર્તા મહાપુરુષે સારો પ્રકાશ પાડ્યો છે. જે જે મહાન આચાર્યનો પરિચય આપ્યો છે તેમાં તે સમયની સામાજિક, ધાર્મિક, રાજકીય પરિસ્થિતિ ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ આપી સુંદર કથાનક (ભાષાંતર) પ્રમાણિક ઐતિહાસિક ગ્રંથ બનાવ્યો છે. મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજે ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ સુંદર પર્યાલોચના લખી તે ગ્રંથની રચનામાં સુંદરતા વધારી પ્રમાણિત જૈન કથાસાહિત્યમાં ઉમેરો કર્યો છે. એવી સરલ, સુંદર અને સરલતાપૂર્વક રચના કરેલ હોઈને આ ગ્રંથને અમુક અમુક જૈન શિક્ષણશાળાઓ માટે ધાર્મિક અભ્યાસક્રમમાં સ્થાન મળેલ છે. આ ઉપયોગી સાહિત્ય ગ્રંથ હોવાથી વાંચતાં પણ ખાસ આનંદ ઉત્પન્ન કરે તેવો છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

લખો:-શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

શ્રી તીર્થંકર ભગવાનના સુંદર ચરિત્રો.

૧. શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર.	રૂ. ૧-૧૨-૦	૪. શ્રી વિલનાથ ચરિત્ર.	રૂ. ૧-૧૨-૦
૨. શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ લો.	રૂ. ૨-૦-૦	૫. શ્રી મહાવીર ચરિત્ર.	રૂ. ૩-૦-૦
૩. સદર	ભાગ ૨ જો. રૂ. ૨-૮-૦	૬. શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર.	રૂ. ૨-૮-૦
રૂ. ૧૩-૮-૦			

ઉપરના વિસ્તારપૂર્વક ચરિત્રો એક સાથે બધાં લેનારને અમારા તરફથી પ્રકટ થયેલ અનેક સુંદર ચિત્રો સહિત સાદા કપડાનાં પાકા બાઈડીંગવાળો શ્રીપાલ રાસ અર્થ સહિત (રૂ. ૨-૦-૦ ની કિંમતનો) બેટ આપવામાં આવે છે. એકથો શ્રીપાળ રાસ લેનારને રૂ. ૧-૪-માં આપવામાં આવશે. (પોસ્ટેજ અલગ)

કર્મગ્રંથ ભાગ ૧-૨ સંપૂર્ણ.

૧. સદીક ચાર કર્મગ્રંથ શ્રીમદ્દેવેન્દ્રસૂરિવિરચિત-પ્રથમ ભાગ રૂ. ૨-૦-૦
૨. શતકનામા પાંચમો અને સપ્તતિકાલિધાન છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ, દ્વિતીય ભાગ રૂ. ૪-૦-૦

ઘણી જ કાળજીપૂર્વક તેનું સંશોધન, અમારી પ્રસ્તુત આવૃત્તિમાં સાવધાનપણે સંપાદક મહાપુરુષોએ આ બંને ગ્રંથોમાં કર્યું છે અને રચના, સંકલના વિદ્વતાપૂર્ણ કરવામાં આવેલ છે; જે ગ્રંથ જોયા પછી જ જણાય તેવું છે. બાકી તેની સાથે ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ પ્રસ્તાવનામાં વિગતો, ગ્રંથકારનો પરિચય, વિષયસૂચિ, કર્મગ્રંથનો વિષય કયા ગ્રંથોમાં છે તેની સૂચિ, પારિભાષિક શબ્દના સ્થાનદર્શક કોશ, શ્લોકોનીયરીય કર્મતત્ત્વવિષય શાસ્ત્રોની સૂચિ, કર્મવિષયના મળતાં ગ્રંથો, છ કર્મગ્રંથાન્તર્ગત વિષય દિગંબરી શાસ્ત્રોમાં કયા કયા સ્થળે છે તેનો નિર્દેશ વગેરે આપવામાં આવેલ હોવાથી અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી થયેલ છે, જે પ્રથમ બહાર પડેલ કર્મગ્રંથ કરતાં અધિકતર છે.

ઉંચા એન્ડીક કાગળો ઉપર, સુંદર ટાઇપો અને મજબૂત તથા સુંદર બાઈડીંગમાં બંને ભાગો પ્રકટ થયેલ છે. કિંમત બંનેના રૂ. ૬-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:-શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

(શ્રી મહોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.-ભાવનગર.)